

سیفاته دہروونیہ کانی بانگخواز

منتدی إقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamentada.com

نووسینی

عبدالله ناصح علوان

ماموستای دیراساتی ئیسلامیی له
زانکۆی مه لیک عه بدولعه زیز له جه دده

وهه رگیترانی
قاسم سه لام

سيفاته دهروونيه كانى بانگخواز

نووسينى

عبدالله ناصح علوان

ماموستاى ديراساتى ئىسلامىي له زانكۆي مهليک عهبدولعهزیز له جهدهده

وهه گيرانى

قاسم سهلام

ئينستيتوتى بانگخوازان

پیشه‌کی وەرگیر

سوپاس و ستایش بۆ خوای په‌روه‌ردگارو، دروودو سه‌لات و سه‌لام له‌سەر گیانی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست صلی الله علیه وسلم..

به‌نده وه‌ك ئەندامێکی به‌شی گه‌نجانی نیستیوتی بانگخوازن له‌ نووسیه‌گی هه‌ولێر، به‌ نه‌ركی سه‌رشانی خۆم زانی وه‌ك یه‌كێ له‌ چالاکیه‌كانی به‌شه‌كه‌مان هه‌لسم به‌ وەرگیرانی نمو نامیلکه‌یه، که پێم وایه له‌گه‌ڵ نموێ بابته‌که‌نی زۆر کورت و پوخت، به‌لام سوودیکی زۆر ده‌گه‌یه‌نێ به‌ پشتیوانی خوای کاربه‌جی، ده‌مموێ نموێ بلێم: هه‌ولم داوه زۆر پشت نه‌به‌ستم به‌ وەرگیرانی ده‌قاو ده‌قی وشه‌کان، چونکه‌ شاره‌زایانی زمان نموێ ده‌زانن که هه‌ندی جار بۆ وەرگیرانی وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بی ره‌نگه‌ پێویست به‌دانانی دوو وشه‌ی کوردی هه‌بی له‌ شوێنیدا، بۆ نموێ بتوانی به‌چاکی نمو پهیامه‌ی که دانه‌ری کتێبه‌که‌ ده‌یموێ بگه‌یه‌نرێ، نه‌مه له‌لایه‌ك، له‌لایه‌کی دیکمه‌ ره‌نگه‌ هه‌ندی جار هه‌ندی شت پێویست به‌موه نه‌کا دووباره‌ بکریتموه هه‌ولم داوه نه‌گه‌ر لاشی نه‌به‌م زۆر به‌ گوشارای بیهێنم، بۆ کردنه کوردی نایه‌ته‌کانیش پشتم به‌ (پوخته‌ی ته‌فسیری قورپان) به‌ستوه.

له‌ کۆتاییدا زۆر سوپاسی م. (سیروان کاکه‌ احمد) ده‌که‌م به‌ربرسی به‌شی گه‌نجانی نیستیوتی بانگخوازن، که هه‌میشه‌ بۆ نه‌م کاره‌و هه‌ر کارێکی دیکه‌ی دینی و دنیاییم پالپشتیکی به‌هێزم بسوه، وه‌ دوا‌ی وەرگیران و ناماده‌کردنیشی له‌لایه‌ن به‌نده، له‌گه‌ڵ سه‌رقالی زۆریشی دووباره‌ زۆر به‌ وردی پێیدا چۆتموه، هه‌م له‌ رووی

وه رگپړانموه، هدم له پړووی تایپ کردنموه، خوای پهره‌ردگار به باشتړین شیوه
پاداشتی بداتموه و دهست به تمه‌نیموه بگری. داواکارم له خوای به‌خشمرو به‌زه‌یی نهم کاره و هدر کاریکی دیکهم تنها بونه
بی، چا له هملو کم و کوپه‌کاتم پیوشتی و کاره کم لی قبول بکات و بیکاته
تیشووی دواي مردنم...

قاسم

۲۰۱۶/۱۱/۵

همولیر

پیشه کی دانه ر

الحمد لله رب العالمين وأفضل الصلاة وأتم التسليم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين، وعلى دعاة الحق، وقادة الخير بإحسان إلى يوم الدين... وبعد.
 نه مه کتیبی پینجه مه له زنجیره کتیبه کانی قوتابخانه ی بانگخوازن: (مدرسه الدعاء)، له ژیر ناوو نیشانی سیفاته دەرروونیه کانی بانگخواز، (صفات الداعية النفسية).

پیشکشی ښووی ده کهم "برایان و خوشکانی بانگخواز" به لکو بییته گه یاندنی بانگموازی نیسلام، وه بییته هاندانیک له هه لگرتنی ښو په یامه خوا ییبه ښو هه موو دونیا، وه خوا له گه ل پاریزکاران و چاکه کاراندایه.

رېڅوښکړدن

خوشک و برای بانگخوآزا پاش نهوہی گهورهی نهم بانگهوازہ زانی بهسہر بانگهوازہ کانی دیکہ، وه پاش نهوہی زانیت که نهم بانگهوازہ پتویستہ رابگہنری؁ له ژیانی نینسان، وه پاش نهوہی رېزو پیگہی بانگخوازت زانی لای خواو لای خه؁لک، نهمه وات لى؁ دهکات شتیکی دیکہ به پتویستہ نه زانی لهوہی که زانیاریت هہ بى؁ دہربارہی نمو بنچینه دهروونیانہی که پتویستہ له کهسی بانگخوازدا هہ بن، بو پیگہیانندن و بنیاتنانی کهسی بانگخواز، وه بو ناماده کردنی زانیان، بو نهوہی پتی وهسف بکری؁ وه خوٰی به چاکترینی نمو سیفاته دهروونیانہ برازینیتتهوہ، بو نهوہی بانگخوآزی حق بى؁ و خه؁لک لئی سوودمہند بن، وه خه؁لکی به رېنماییه کانی کاریگہر بن، وه به دهوری گهورهی خوٰی هہلسى؁ که بریتیه له چاکسازى و گورانکاری، وه پژگارکردن و رېنمویى خه؁لک و کومہلگا.

بهلام نایا نمو سیفہتہ دهروونیانہ چین که هہرکاتى؁ بانگخوآزان خوٰیان بى؁ پازاندهوہ نموہ له گورہپانہکانی بانگخوآزی و تیکوژشانو شهید بوون هہرگیز سل؁ نابنہوہو توووشى بى؁ تاقہتى و رہش بینى نابن!!!

واى دهبینم که نمو بنچینانہ لهسہر چہند بناغمیہک رېک دهخریت:

نیمان

به دلتیاییهوه نهوه زانراوه که ههرکاتی نیمان به خوای تاکو تهنها چووه ناو دهر وونی نینسان، وه له گهل دلتا تیکهل بوو دلی نینسانی پی کرایموه، نه مه یه کهم چه کیکه که کهسی بانگخواز خوی پی چه کدار ده کات بو بهره نگاریونهوهو ململانی کردن له گهل قوناغه کانی ژیان به خوشی و ناخوشیه کانیوه، وه نم نیمانه یه کهم چه کیکه به کاری دههینی بو سهنگهر گرتن له دژی فریوده ره کانی دنیا، جا چ نه گهر هاتوو بانگخواز له حالتی ژیر دهستمی دابوو، یاخود نازاد بوو، له هیرش بردندا بی، یاخود له بهرگری، له حالتی سهرکهوتن دابی یا له تاقیکردنهوه دابی، به بی بوونی چه کی نیمان هه موو چه که کانی دی پووچ و به تالان، وه هه موو خو ناماده کردنه کانی دیکه به تالان، وه هه موو زادو زه خیره کی دیکه پووچ و به تاله به بی بوونی نیمان.

* مه به ستمان له نیمان نهوهیه: بانگخواز له ناخی خویدا باوه ری وابی که نه جهله کان به دهستی خوان، وه نهوهی تووشی ده بی له بهر نهوه نییه که هه له ی کردوو، وه نهوهی هه له ی لی ده کات له بهر نهوه نییه تووشی بووه، وه نه گهر هه موو نوممت کو ببنهوه بو نهوهی سوو دیکی پی بگهیهن ناتوان سوودی پی بگهیهن تهنها مه گهر بهو شتهی که خوا بو نووسیوه، وه به پیچه وانوه نه گهر هه موو کو ببنهوه بو نهوهی زهره ریکی لی بدن ناتوان شو زهره ری پی بگهیهن تهنها بهو شته نه بی که خوا بو نووسیوه.

وه پیوسته نیماندار هه میسه چاوی له سهر شو نایه ته موباره که بی که خوای په روه ردگار ده فره موی: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا﴾^۱ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ^۲ التوبة. واته: (هی موحه مه د صلی

الله علیه وسلم) بلای: هیچمان تووش نابی بیجگه لهووی که خوا نووسیویه تی بۆمان، خوا پشتیوانی ئیمیه، وه پرواداران با تنها پشت به خوا بیهست. وه همورو به یانیان و ئیواران نه مه بلتیهوه، به بیرى خۆی بینیتیهوه که خوی گهوره ده فهرموئ: ﴿... فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (۲۱) الاعراف. نجا کاتیک ماوهی مردن بیان سزا که بیان هات ساتیک دوا ناکهون، وه پیشیش ناخرتن.

بهو باوه ره، وه بهم هسته، نیماندار پرگاری ده بی له ترسو بیم و بی جورته تی، وه خۆی ده پازینیتیهوه به صبر گرتن و نازایه تی و ده ست پیشخه ری، له قولایی دلپه وه هاوار ده کات وه ک نمو هاوار کردنه ی پیشهوا عه لی خوا لیتی پازی بی کاتی که سه نگه ری له دوژمنانی ده گرت ده یگوت:

أَيُّ يَوْمِي مِنَ الْمَوْتِ أَفْرَ ... يَوْمٌ لَا يَقْدِرُ أَمْ يَوْمٌ قُدِرَ
يَوْمٌ لَا يَقْدِرُ لَا أَرْهَبُهُ ... وَمَنْ الْمَقْدُورُ لَا يَنْجُو الْحَذَرُ

چ پۆژنیکه له مردن هه لیم؟ نمو پۆژه ی قه ده ره نه بووه، یاخود قه ده ره بسوه، نه گهر قه ده ره نه بووی (بهرم) هه لئایه م، خۆ نه گهر قه ده ره یش (قه ده ره ی خوا نوسیبیتی بهرم) نمو ووریا بوون و ناگا له خۆبوون پرگارم ناکات (له مردن).

* ههروه ها مه به ستمان له ئیمان نهو یه: نیماندار له ناخی دلپه وه باوه ری وایی که پزقو پۆزیه کان هه مووی به ده ست خوان، وه هه ر شتی که خوا بیهوی پیی بدا کهس ناتوانی نمو شته ی لی قه ده غه بکات، وه هه ر شتیکی خوا لیتی به گرتیه وه له توانای کهس نییه نمو شته ی پیی به خشی، وه نهو ی بۆ ته قه دیر کراوه که ده بی بیجوی هه ره ده یجوی، وه هه یج نه فسیک نامری تاوه کو نمو پزقو پۆزی و نه جه له ی بۆ دیاری کراوه وه ری نه گری و به سه ری نه با، وه پیویسته له سه ر نیماندار که

چاوه کانی له سر شو نایه ته موباره که بئی که دهر موی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ الإسراء، واته:
بهراستی پهروه دگارت رزق و پژوی فراوان ده کات بۆ هر که سی بیهوی، تهنگی
ده کات له سر هر که سی بیهوی، بهراستی شو همیشمو ناگاو بینایه
به بنده کانی، وه شهو و پژو شو نایه ته بلیتسه که دهر موی: ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي
يَرْفُكُنَا إِنَّ أَمْسَكَ رِزْقَهُ، بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾ الملك، واته: نایا شهو کینه
شو که سی که پژیتان ده دات نه گهر خوا پژوی خویتان لی بگریتهوه، به لکو
(به ناره زوو) دریو یاندا به سر کیشی و دور کومتنهوه له (پتی راست)، بهم باوه ره
بهم هسته نیماندار نازاد ده بی له زیاده سوور بونی له به دست هینانی دنیا، وه له
زور خوچرینهوی بۆ داوا کردنی دنیا، وه هروه ها پژگاری ده بی له قرچوکی و
ره زلی دهروونی و له به خیلی، به پیچمو انموه شو نیمانه وای لی ده کات خوی
پرازینیتسه به سه خاوهت و به خشین و پیشخستنی براکی به سر خوی، به لکو
سه عاده تی خوی له بوونی قه ناعهت و برئویه که ده بینیتسه به پیتی پیوست، نه گهر
نه فی نینسان قه ناعهتی بۆ دروست بوو شو کات به کم رازی ده بی، وه شتیکی
سه هلو ناسان بهشی ده کات، په جمه تی خوا له پیشمو شافیعی بی که ده لی:

النفس تجزع أن تكون فقيرة والفقر خير من غنى يطفئها

وغنى النفوس هو الكفاف فإن أبت فجميع ما في الأرض لا يكفيها

واته: نه فس ده ترسی لهوی هه ژار بی، وه هه ژاری باشتره له دهوله مه ندیه که به ره
له خو بایی بوونت به ری، دهوله مه ندی نه فس لهوه دایه ده ست هه لگری، نه گهر وای
نه کرد، نهوا هه رچی له زهوی هیه پیتی بدری بهشی نا کاو نالی با بهس بی.

* وه هدر و هها مه به ستمان له نیمان نهویه: که نیماندار به هه موو هست و شعوری باوه پری وایی که خوی کار به جی له گه لئی دایه، ده بیینی ده بیستی، وه زانایه به نه پنی و ناشکرای، وه زانواو شار ه زایه بهو چاوانهی که به خیانه ته وه دهر و انوو، وه بهو شتانی له دلدا شاردرا ونه وه.

وه پیوسته له سمر نیماندار چاوی له سمر نهو نایه ته بی که خوا سبحانه و تعالی ده فرموی: ﴿ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَاعِيَهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنٍ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ﴾ المجادلة.

واته: چپه هیچ سی که سیک نیه که خوا چواره میان نه بی، وه چپه هیچ پینج که سیک نیه که نهو شه شه میان نه بیت، وه نه که متر لهو ژماره نه زورتر نیه مه گهر خویان له گه لدا یه به (زانیاو و ناگاداری) له هر جینگایه کدا بن.

وه به میانیاو و نیواران نهو نایه ته دووباره بکاته وهو بلی: ﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ الانعام. واته: وه کیلی هه موو نه پنیه کان لای خویه، کهس نایانزان بیجگه نهو (خوا) وه خوا ده زانی چی له و شکانی و ده زیادا هیه، وه هر گه لایه که بکویتته خواره وه خوا پنی ده زانی، وه هر دانه و پله یه که له تاریکیه کانی زه ویدا بی، وه هر تهرو و شکیک هه بیت هر هه موویان له کتیبی پاریزراو (لوح المحفوظ) دان.

نیماندار بهم باوه په بهم هسته له گرئی نه فسو شاره زوو پرزگاری ده بی، وه له فیل و ته له کی شهیتان و نه فسی فرمانکهر به خراپه پرزگاری ده بی، وه له فیتنه ی مال و نافرته پرزگاری ده بی، وه ده راز ته وه به هست کردن به چاودیری خوا

به سهریه وه، وه به نیازیاکی بۆی، وه به پشت به ستو داوای یارمه تی کردن لیتی، وه نمو جوړه نیمانه ده بیته پالنه ریک بۆی که بهو په ری دنیایی و به هه ند وه گرتنو و ریکو پینکی کرده وه کانی نه بجام بدات.

به لکو وای لیدی "کاتی له نیو خه لکدا ده پروات" که سیکی داد گهره، چاکه کاره، پاریز کاره، وه ریحانیکی بۆن خوشه، له نیو کۆمه لگادا له دووره وه بۆنی خوشی ده که نو به په بجه ناماژهی بۆ ده که ن.

ده بیته که سیک که نمو پارچه شیعره له خۆیدا به رجسته ده کات که ده لئی:

إِذَا مَا خَلَوْتُ، الدَّهْرَ، يَوْمًا، فَلَا تَقُلْ خَلَوْتُ وَلَكِنْ قُلْ عَلَيَّ رَقِيبٌ

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ يَغْفِلُ مَا مَضَى وَلَا أَنْ مَا يَغْفَى عَلَيْهِ يَغِيبُ

واته: نه گهر رۆژتیک ته نیا که وتی نه لیتی: ته نیام، به لکو بلی چاودیریک به سهرمه وهیه، وا گومان مه به خوا بی ناگایه له وهی پابردوو و پرووی داوه، هیچ شتیکی شاراو له لای نمو په نهان نیه.

پتویسته بانگخواز بهو مانا نیمانیانه خۆی پی بگه یه نی، وه بهو مانا نیمانیانه رووبه پرووی ململانیکانی ژبان بیته وه.

نیاز پاکیی (الإخلاص)

له راستیدا نیاز پاکیی هیتیکی یمانییه، وه ململانییه کی نه فسیه، "پاش بهردان و راکیشان" خاوه نه که ی پال پتوه ده نی که خوی دامالینی له هه موو بهر ژوه و نندیه کی تا که که سی، وه خوی دهر بیینی له نیو مه بهسته تا که که سیه کان، مه بهستی له کارو کرده و نه غامدان ته نها زاتی خوا بی، بی شمو ی له پال نه غامدانی نه م کرده وانه چاوه پروانی سوپاس و پاداشت دانموه یه ک بی له غمیری خوا.

وه نه گهر که سی نیاز پاک بهرد و وام بی له سهر نه م حاله له تینکوشان و سهر بکمو ی به سهر وه سه و سه کانی شمیتان و نه فسی فرمان که به خراپه، نه و کاته نیاز پاک ی له هه موو کرده و ه کانی ده بیته ره و شتیک و عاده تیک، به لکو وای لیدی بی هیچ ماند و بوون و فشار تیک هه رچی کرده و یه ک که نه غامی ده دات به ته نها بو خوی نه غام ددها بهو پهری نیاز پاکیه وه، (واته: عاده ت و ده قی پتوه ده گری).

وه هه ره شو مانایه بو نیاز پاک ی مه بهسته له م نایه ته موباره کانی خواره وه:

- ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ۝﴾ **البینه.**

واته: (له گه نه وه شدا) که فرمانیان پی نه درابو مه گهر بهو ی که په رستی خوا بکه ن، به دلسوزی و ملکه چی، خویان به دوور بگرن له هه موو بیرو باوه ریکی خوارو خینچ، وه نویتز بکه ن و زه کات بدن، وه نه مه یه نایینی راست.

- ﴿فَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝﴾ **الکھف.**

واته: جا هه ره که س به ته مایه به خزمه ت په ره و رد گاری بگات (له قیامه تدا) نه وه با کرده و ی چاک بکات، وه له په رستی په ره و رد گاریدا که س نه کات به هاویه شی.

- ﴿وَيُطْعَمُونَ اَلطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسَكِنَا وَيَنَامُوا سِيرًا ۚ اِنَّمَا تُطْعَمُوْنَ لَوَجْهِ اللّٰهِ لَا تُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَاً وَلَا شُكْرًا ۝۹﴾ الإنسان.

واته: وه خواردن به همتیوان وه ژارانو دیلان (به‌ند کراوان) دده‌دن با هه‌زیشیان لی بی، (ده‌لین) نیمه به‌راستی خواردنتان دده‌بینی هه‌ر له‌به‌ر خوا، چاره‌پروانی ناکه‌ین له‌ نیوه نه‌ پاداشتو نه‌ سوپاس.

* وه هه‌ر نمو نیازپاکیه مه‌به‌سته له‌و فرمایشته‌دا که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرموی: { اِنَّمَا اَلْاَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَ اِنَّمَا لِكُلِّ اَمْرِئٍ مَّا تَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ اِلَىٰ دُنْيَا يُصِيبُهَا اَوْ اِلَىٰ اِمْرَاةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ اِلَىٰ مَا هَاجَرَ اِلَيْهِ } رواه احمد برقم (۱۶۸)، والبخاري برقم (۱)، ومسلم برقم (۱۹۰۷).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرموی: { اِنَّ اللّٰهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ اِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتَغَىٰ بِهِ وَجْهَهُ } أخرجه النسائي برقم (۳۱۴۰) والطبراني برقم (۷۶۲۸) قال الحافظ في الفتح (۲۸/۶): إسناده جيد.

واته: خوا کارو کرده‌وه‌یه‌ک وه‌رناگری، مه‌گه‌ر بو نمو به‌ نیازپاکیی نه‌نجام درایی، وه له‌ پیناوی نمو (خوا) نه‌نجام درایی.

وه کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم موعاذ رضي الله عنه ده‌نییری بو یه‌مه‌ن، موعاذ ده‌لی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ناموزگاریم بکه، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بیی ده‌فرموی: { اَخْلِصْ دِيْنَكَ يَكْفِيكَ الْقَلِيلُ مِنَ الْعَمَلِ } أخرجه والحاكم برقم (۷۸۴۴).

واته: له‌ دینداریدا نیازپاکیه، نه‌نجامدانی کرده‌وه‌یه‌کی کم به‌سته، (واته: نه‌گه‌ر کرده‌وه‌کانت به‌ته‌ن‌ها بو خوا نه‌نجامدا نه‌وه نه‌گه‌ر که‌میش بن به‌سته).

به لّام حهقیقه تی کرده وه به ک به نیاز پاکیه وه چیه؟!

هر کرده وه به ک به نده نه نجامی دده له ژیانیدا، لای خوا وهرناگیری، وه بوی تومار

ناکری له ترازوی چاکه کانی مه گهر نمو دوو مهرجهی تیدابی:

یه کهم: شرع دانی پیدانابی و (موافقی شریعت بی).

دووه: به تنهها بۆ خوا نه نجام درابی.

نه گهر کرده وه موافقی شریعت بی، به لّام به نیاز پاکیه وه بۆ خوا نه نجام نه درابی

وهرناگیری، وه نه گهر به نیاز پاکیه وه بۆ خوا نه نجام درابی به لّام موافقی شریعت

نه بی، دیسان وهرناگیری، که واته: کرده وه وهرناگیری لای خوا مه گهر بۆ خوا نه نجام

درابی بهو پهری نیاز پاکیه وه، وه موافقی شریعتیش بی.

نمو واتایه بۆ وهرگیرانی کرده وه لای خوای بهرزو مه زن زانایانی پیشی پرونیان

کردۆتوه، وه به قوتایه کانیان راگه یانده، وه نموه دواي نموه جیلی مسولمانانان

لی ناگادار کردۆتوه، بۆ نموهی هر جیلێک پهروه ده بی له سه ره شوێنکه وتهی

ته وای شریعت و راستگویی و نیازپاکی له نه نجامدانی کرده وه کانیدا.

* براو خوشکی بانگخواز گوی لهو گهت و گۆبه بگه له گه له کێ له

زانایانی پښین:

پرسیار له (فضیل بن عیاض) کرا ده رباره ی مانای چاکترین کرده وه له م

فه رمایشته ی خوای په روه دگار که ده فه رموی: ﴿لَیْلُوْکُمْ اَنْ تَکُوْا اَحْسَنُ

عَمَلًا﴾ المملک، کوتی: مه بهست له (أَحْسَنُ عَمَلًا) چاکترین کرده وه بریتیه لهو

کرده وهی بهو پهری نیازپاکی و موافقی شریعت وه نه نجام ده درئ.

وه فرموی: نیخلاص نهویه بۆ خوا نهغام درابی، وه (الصواب) نهویه شهریهت دانی پیدانابی و به‌گویره‌ی شهریهتی خوا بی^(۱).

وه بانگخواز زۆر له‌پیشتره له‌کسانی دیکه بزانی کرده‌وی باش و وه‌گیراو لای خوا کامیه.

براو خوشکی بانگخواز! نهویه له‌سمرت پێریسته به‌ر له‌هموو شتیکی دیکه نهویه سهیری نه‌و کرده‌وانه بکدی که نه‌غامیان دده‌ی: نایا به‌گویره‌ی شهریهتی خوایه، ده‌چته نه‌و چوار چپویه‌ی که خوای په‌روه‌رگار بۆ به‌نده‌کانی کیشاویه‌تی؟ وه نایا به‌نیازو مه‌به‌ستیکی پاک ته‌نها بۆ خوای به‌رزو مه‌زن نه‌غامت داو؟ نایا له‌پال نه‌غامدانی نه‌و کرده‌ویه‌ت چاره‌روانی هیچ سوپاس و ستایشیک نه‌بووی له‌لایهن که‌سیکه‌وه؟ نه‌گهر به‌م شتویه نه‌غامیان دده‌ی نه‌وه داوا له‌خوای په‌روه‌رگار بکه‌ راگیراوت بکات، وه له‌هه‌ولدان به‌رده‌وامبه بۆ زیاترو زیاتر، وه پله‌پله سه‌رکه‌وه به‌ره‌و کامل بوون، به‌لام نه‌گهر به‌پێچه‌وانه‌ت نه‌غام داوه نه‌وه بگه‌رپوه لای خوا، نیه‌ت و مه‌به‌ستت راست بکه‌وه، وه نیخلاص و نیاز پاکیت بۆ خوا به‌سه‌لمینه، وه به‌هموو توانایه‌کیشته هه‌ولبده ته‌وانه‌ی نه‌غامی دده‌ی به‌گویره‌ی شهریهتی خوا بی، نه‌ک کرده‌وانیک بن شهریهتی خوا فره‌مانی پی نه‌کردبی.

بانگخووانی نیازپاک به‌چی ده‌ناسرینه‌وه؟

که‌میک به‌ر له‌نیستا باسی نه‌وه‌مان کرد که هیچ کرده‌ویه‌ک وه‌رناگیری لای خوای بالاده‌ست مه‌گهر به‌نیازیکی پاک بۆ خواو به‌گویره‌ی شهریهتی نه‌غام درابی، به‌

(۱) نه‌م به‌سه‌رهاته له‌کتیبی (معتضرة تکرین الشخصية الإنسانية) وه‌رگیراوه.

پشت به ست به مه بز وهر گیرانی کرده و کان لای خوا پیوسته له سر بانگخوازن
درک بهم راستیانه ی خواره و بهکن:

(۱) - مه به ستیان له بانگخوازه که بیان تهنه ا خوا بی.

(۲) - هه موو هه لسان و دانیشتن و کرده و سلوکیکی کومه لایه تیان به گوزره ی
شهریعه تی خوا بی.

(۳) - به رده وام لی پینچینه و له خویان بهکن، وه به شیوه یه کی به رده وام پرسیار له
خویان بهکن مه به ستیان چیه له راگیانندی ثم بانگخوازه؟ وه مه به ستیان چیه
له بانگ کردنی خه لک؟

(۴) - سهیری کرده و کانیا ن بهکن نایا وه نمو قسانه وایه که دهیکه ن، یاخود وه
نمو حالیه که تیدان؟

(۵) - وریابن له فیل و تله که ی شهیتان و سه و سه ی نه فس و هه و او ثاره زوو، وه
وریو ناگاداربن له فیتنه ی به خو سهرسام بوون و پی هه لخلیسکان به هزی
رووپامایی (ریاء) وه.

به بزچوونی من بانگخوازن نه گهر دهرک بهو حه قیقه تانه بهکن، وه خویان بهو
وه سفانه ی سهر وه برازیننه و، نمو راستگون له گرته بهری ریگای نیخلاص، وه
به نیخلاصه و ری ده که ن له ریگای بانگخواز، وه خوی کار به جیش نه وکاته
چاکسازی له نینسانه کان ده هینیتته دی له سر دهستی نه وان، وه گهلو میلله تانیا ن
پی هیدایه ت ده دات، به لکو خه لکی پییان کاریگهر ده بن، وه وه لامی
بانگخوازه کانیا ن ده ده نه وه، وه به هه لبارنو نازادی خویان ریتمیری خوی
په روه ردار وهر ده گرن بهو په ری ملکه چیه وه.

براو خوشکی بانگخواز!

بۆ ئه‌وه‌ی شوینیه‌واری نیازپاکیت بۆ دهر بکه‌وه‌ی له بانگه‌وازی کردن بۆ لای خوا، وه بۆ ئه‌وه‌ی شوینیه‌واری کهسانی نیازپاکت بۆ دهر که‌وه‌ی له کاریگه‌رییان به‌سه‌ر خه‌لکی، گوینگره له‌م به‌سه‌رهاته بۆت دهر ده‌که‌وه‌ی نیازپاکي چ کاریگه‌رییه‌کی هه‌یه، وه به‌ پێچه‌وانه‌وه هه‌واو ئاره‌زووش چ به ئینسان ده‌کات؟

یه‌کی له عابیده‌کانی ئۆمه‌تانی پێشتر زه‌مه‌نێکی زۆر خه‌ریکی خواپهرستی بوو، کۆمه‌ڵی خه‌لک هاتنه لای پێیان گوت: له فلان شوین قه‌ومێک هه‌ن دارێک ده‌پهرستن له جیاتی خوا، به بیستنی ئه‌مه زۆر توپه بوو، ته‌وره‌که‌ی هاوێشته سه‌ر ملی بۆ ئه‌وه‌ی داره‌که بپریته‌وه، نیبلیس له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاوێکی پیر هاته سه‌ر رینگه‌که‌ی پێی گوت: بۆ کوێ ده‌چی په‌حمه‌تی خوات لێی؟
گوتی: ده‌مه‌وی ئه‌و داره بپرمه‌وه.

نیبلیس گوتی: تۆ چ کاریکت به‌م داره‌یه، وازت له خوا په‌رسته‌که‌ت هێناوه
خۆت سه‌رقاڵ کردوه به‌ غه‌یری په‌رستنی خوا!
گوتی: نه‌مه‌ش به‌شیکه له خواپه‌رستییه‌که‌م.
نیبلیس گوتی: من ناھێلیم ئه‌و داره بپریته‌وه.

بوو به‌شه‌ریان زۆری نه‌خایاند کابرای عابید نیبلیسی به‌ زه‌وی داداو له‌سه‌ر سنگی دانێشت.

نیبلیس پێی گوت: وازم لێبێنه‌و به‌رمده‌ با هه‌ندی قسه‌ بکه‌ین، ئه‌ویش هه‌لسا به‌وه.

نیبلیس گوتی: نهی کابرا خوا نه موی له سر تو پتیرست نه کردوه خو تو نه م داره ناپه رستی، چ په یوه ندیت به خه لکی دیکه هیه ده په رستی یان نا، خوی په روه ردگار پیغه مبه رانی هیه له هه موو به شه کانی نه م زهویه دا، نه گهر بیو سستا بوی ده ناردنو و فرمائی پی ده کردن بی پر نه وه!!

کابرای عابید گوتی: هه رده بی بی پر موه.

دووباره شه لڼ یوانیان سمری هه لدا یوه، کموتنه راکیش راکیشی په کدی، بو جاری دووهم کابرای عابید توانی زال بی، له سر سنگی دانیش، کاتی نیبلیس بی توانایی خوی بینی ریڼگی دیکه ی گرتنه بهر، زانی که نه م عابیده هه تا به م نیخلاصوه کاره کانی بکات هیچ هیزیک له سر زهوی ناتوانی به سهریدا زال بی، بویه په نای بو نه وبرد نیه و مبه سستی کابرای عابید بگوری، شتیکی توش بکاو نیازو مبه سته که ی بگوری بو غیری خواو پاداشتی خوا.

گوتی: بو نایه ی له سر شتیک پیک بیتن که سوودی زوری بو ت هیه؟

کابرای عابید گوتی: نه م شته چییه؟

نیبلیس گوتی: تو به رده تا پیت بلیم، نه ویش به ریدا.

نیبلیس گوتی: تو پیاوړکی کمه درامه تی هیچ شتیکی وات نییه، سووی به بارگرانی به سر خه لکی و نه مان ده تریه نن، وه له وانه یه توش حمز بکه ی فه زلو چاکه ت هه بی به سر براده رانت، وه حمز ده که ی یارمه تی دراوسینکانت بده ی، وه برسیه کان تیر بکه ی و وه بیتنیز بی له خه لکی؟

کابرای عابید گوتی: به لئی!!

نیبلیس گوتی: واز له م کاره بیتنه، له سر من بی هه موو شه ویک دوو دینار له ژیر سهرت داده نیم، به یانیا ن که هه لئسای هه لیگره وه بو خوت و خیزانت سوودی لی

ببینه، وه خیریشی پی بکه، نه‌مه سودی زۆرتره بۆ مسولمانان له برینی دارێك كه له شۆتیی خۆیدا شین بووه، برینی نمو داره هیچ زه‌ره‌ریك به وانه ناگه‌یه‌نی كه ده‌یه‌رستن، وه هیچ سودی‌كیشی بۆ برا ئیعمانداره‌كانت نیه!!.

كابرای عابید هه‌ندێك بیرى كرده‌وه پاشان گوتی: ئهم پیاوه پیره راست ده‌كات، خۆ من پیغه‌مبه‌ر نیم له ئه‌ستۆی من یی پرینه‌وه‌ی ئهم داره، وه خۆ خوا فه‌رمانی پیی نه‌كردوم تا بی‌پریم، تا ئه‌وه‌ی نه‌گه‌ر نه‌ی‌پریم گونا‌ه‌بار بێم، ئه‌وه‌ی ئهم پیاوه پیره پیی گۆم سودی زۆر زیاتره، بۆیه ده‌ستی خسته نیو ده‌ستی نمو پیاوه پیره‌و په‌مانیان به‌ست.

ئیبلیس په‌مانی پێدا كه وه‌فای به‌و په‌مانه هه‌بی، وه سۆتندیشی بۆ خوارد. كابرای عابید گه‌رایمه‌وه شۆتنه‌كه‌ی خۆی، شه‌وی كرده‌وه، بۆ به‌مانی دوو دینه‌ره‌كه‌ی بی‌نی لای سه‌ری، بۆ به‌مانی به‌هه‌مان شیوه، به‌لام بۆ پۆژی سی‌هم و دواتریش هیچ شتی‌کی نه‌بینی!!

توو‌ره‌بوو ته‌وره‌كه‌ی خسته سه‌ر شانی، پۆیی به‌ره‌و نمو شو‌تیه‌ی كه داره‌كه‌ی لی‌بوو، دووباره ئیبلیس به‌ره‌و رووی هات له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاوێ‌کی پیر، پیی گوت: ده‌ته‌وی بۆ کۆی بچی؟

گوتی: ده‌مه‌وی نمو داره بپرمه‌وه.

ئیبلیس گوتی: درۆت كرد! به‌خوا تۆ توانای نه‌خامدانی نمو كاره‌ت نییه.

كابرای عابید بۆی چو بۆ ئه‌وه‌ی وه‌كو جاری یه‌كه‌م به‌زه‌ویدا بدات، به‌لام چی به‌سه‌ره‌ات؟ ئیبلیس گرتی و به‌زه‌ویدا و هه‌ك چۆله‌كه كه‌وته ژێر پییه‌كانی ئیبلیس، ئیبلیس له‌سه‌ر سنگی دانیش، پیی گوت: واز له‌م كاره ده‌هێنی یان سه‌رت بپرم؟

کا برای عابید سهیری کرد هیزی نیه خوی رزگار بکا، گوتی: سرکهوتی بهسرمد، ههوا لم پی بده چون جاری یه کم من توانیم سرکهوم بهسرتدا، کهچی تۆ شه مجاره سرکهوتیت بهسرمد؟

نیبلیس پی گوت: چونکه تۆ جاری یه کم تووره بوونه کهت له بهر خوا بوو، نیه و مه بهستت ناخیرهت بوو، به هیزی خوا سرکهوتیت بهسرمد، به لام شهو جاره یان تو ره بوونه کهت بۆ پارهو بۆ نه فسی خۆت بوو توانیم بهسرتدا زال بم^(۲).

هه ره به هۆی نیخلاصهوه کاریگه ربی به دهست دیت، ریز به دهست دیت، متمانه به دهست دیت، با کهسی بانگخواز خوی به نیخلاص پرازی نیتهوه، وه دوور بکهوتیه لهو شوتنه ی پی تیدا هه لده خلیسکی و تووشی دهر چون ده بی.

وریابه له فیللی شهیتان، وه ریای نادیارو شاراو، وه په ته کانی شاره زوو، وه وه سه سه ی نه فسی فه رمانکه ره خراپه، نه گه ره دههوی نه م بانگهوازه بلاو بیتهوه، وه عیززهت و شانازی بۆ نیسلام بگه ریتتهوه، وه کیانیک بۆ نه م نۆمه ته دروست بی، نهو کاته نیمانداران دلخۆش ده بن به سرکهوتنی خوا.

(۲) له کتیبی (من صفات الداعیه) ی محمد الصباغ وه رگهراوه. ص

۴۵، شهویش له کتیبی (الاحیاء) ی خواستۆتهوه.

جورنہ ت

له راستیدا جورنہ ت نمو هیژہ دہروونیه چاکهیه که بانگخوازی نیماندار به هؤی نیمانی پتهوی به خوی تاکو بیّ هاوتا، وه به هؤی نمو حقهی که دهست لهملانی بووه، وه به هؤی نمو ژیانه نهپراوهی دوی مردن که یهقینی بۆ دروست بووه دهربارهی، وه به هؤی نمو قهدهرهی که تسلیمی بسووه، وه به هؤی نمو بهرپرسیاریتیهی که هستی پیّ دهکات، وه به هؤی نمو پهروورده نیسلامیهی که پیّ گوشت کراوه، بۆی فراههم دهبیّ و بهدهستی دینیّ.

وه نیماندار به قهده نیمانی بمو خوییهی که همرگیز ژیر ناکهوی، وه به قهده نیمانی بمو حقهی که همرگیز سهرشۆر نابی، وه به قهده نیمانی بمو قهدهرهی که همرگیز ناگۆری، وه به قهده نیمانی بمو بهرپرسیاریتیهی که لهسهریهی، به گویرهی پتهوی نیمانی بهمانه هممووی جورنہ ت و نازایهتی و چاونهترسی بۆ پمیدادهبی، وه زیاتر دهتوانی بانگخوازی بۆ وشهی حق بکاو له لۆمهی لۆمهکاران نهترسی.

* لیروهیه فەزلی بوونی جورنہ ت لهسهر حق له گهوارهترینی جیهادهکانه: وهك پینغه مبهری خوا دهفرموی: {أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ حَقٍّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ} أخرجه أبو داود برقم: (۴۳۴۴)، وابن ماجه برقم: (۴۰۱۱). واته: باشترین جیهاد گوتهی وشهی حقه بهرانهر دهسه لاتداریککی سته مکارو لادهر.

* نا لیروهیه گهوارهی شهیدان (حه مزه ی کوری عبدالمطلب) ه، وه که سییکیش له پیناوی ووشه ی حقه دا شهید دهبی له پیزی حه مزه یه خوا لیسی پازی بی، نهوه تا پینغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهفرموی: {سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمْرَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى إِمَامٍ جَائِرٍ. فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ. فَقَتَلَهُ}، أخرجه

الحاکم برقم: (۴۸۸۴) وقال: صحيح الإسناد، والطبراني برقم: (۴۰۷۹)، وصححه
الالباني في (صحيح الجامع) برقم: (۳۶۷۵)، و "الصحيحة" برقم: (۳۷۴).
واته: سمر دارو گمورهی شهیدا (همزه‌ی کوری عبدالمطلب)، وه پیاویکه له‌به‌دهم
پیشه‌وایه‌کی ستم‌کاردا هه‌لده‌ستیتموه وه فرمان وه قه‌ده‌غهی خوی پی راده‌گه‌یه‌نی
نمایش ده‌یکوژی.

* به هه‌مان شیوه ده‌بینین پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پهمانی له
هاوه‌لان وه‌رگرت که هه‌میشه حق بیژین له هه‌ر شوینیک‌دان، وه‌ک هاتوه له
عوباده‌ی کوری صامت ده‌تی: {بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى
السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ وَالْمُنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ وَعَلَى أَثَرَةٍ عَلَيْنَا
وَعَلَى أَنْ لَا تُنَازَعَ الْأَمْرَ أَهْلُهُ وَعَلَى أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ إِنَّمَا كُنَّا لَا نَخَافُ
فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَّائِمَةً} رواه مسلم برقم: (۱۰۷۹).

واته: به‌یعه‌ماندا به پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌سهر گویگرتن و گویرايه‌تی،
له کاتی خۆشی و ناخۆشیدا، وه له‌کاتی چوست و چالاکی و بی هیزیدا، وه هه‌رده‌م
نمو به‌سهر خۆماندا هه‌لبیژین، وه کیشمو مشت و مړ له‌گه‌ل نمو که‌سه‌دا نه‌که‌ین
که له‌سهرمانی ده‌کاته فرمان‌په‌وا، وه حق بیژین له هه‌موو شوینیک‌دا، وه له
گوتنی حه‌قیشدا له لۆمه‌ی لۆمه‌کاران نه‌ترسین.

* هه‌ر ده‌باره‌ی جورته‌ت و چاونه‌ترسی که‌سی بانگخواز، نمو‌ه‌تا خوی ته‌عالا
ستایشی نمو که‌سانه ده‌کات که په‌یامه‌که‌ی خوا ده‌گه‌یه‌ن و وه هه‌ر له‌مو ده‌ترسن و
له غه‌یری نمو ناترسن، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ يَلْعَنُونَ رَسَلَتِ اللَّهُ
وَيَخْشَوْنَهُ، وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ الأحزاب.

واته: کهسانی که په پامه کدی خوا راده گمیه نن وه له (خوا) د ترسنو بیجگه له خوا له هیچ کسې دیکه ناترسن خوا به سسه به چاودیر. وه میژووی بانگخوازو بانگخوازان پرن لهو که سانه ی که حق بیژ بوون و له لومه ی لومه کاران نه ترساون.

چند نمونه په کی زیندووی نهو پیاوانه ی که حق بیژ بوون و له بهر خوا له لومه ی لومه کاران نه ترساون.

به لکو بانگخواوانان بهو غوونانه کاریگه ر بنو، دهست به چاکترینی هه لویسته کانیان بگرین:

۱- له هه لویسته کانی (عیززی کوړی عه بدوسه لام): جارتکیان له دانیشنیکدا که پر بوون له پیاوانی ده ولت به سولتانی میصر (نجم الدین ایوب) ی گوت: نه ی نه ییوب! چ وه لامي خوا دده بهر ی له پژی دوا یی نه گه ر پرسیارت لی بکات: نایا مولکی میسرېم به تو نه دا که چی تو مشریت تیدا هه لال کردو رنکته دا کپړینو فروشتنی پی بکری؟

سولتان گوتی: نایا نه مه ی تو ده یلی پووی داوه؟

گوتی: به لی، فلانه شوین کپړینو فروشتنی مشروبی لی ده کری، وه خراپه کاری لی ده کری، توش له خوشی نیعمه ته کاندی نهو مه مله که ته پال کموتی!!

سولتان گوتی: نه مه من نه مکر دووه، نه وه ی تو ده یلی نهو کاته به که باو کم له سره حو کم بوو!

عیزز گوتی: واته تو لهو که سانه ی که ده لین: ﴿... إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا

عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ الزخرف، واته: به راستی نیمه باوو باپیرانی خو مان

له‌سەر ئاینیک بینیه وه به‌راستی ئیمه له‌سەر ئاینی ئه‌وان ده‌رۆین، نه‌مه‌ش وای له‌سوڵتان کرد ئه‌و شوینه قه‌ده‌غه بکاو دایب‌خات^(۳).

ب- (ئه‌بو موسلیمی خه‌ولانی) کاتی ده‌چووه لای موعاویه، پیتی ده‌گوت: سلاوی خوات لیبی نه‌ی به‌کری گیراو، ئه‌وانه‌ی ده‌وری هه‌ولیان ده‌دا به‌ نه‌بی موسلیم بلین: بلی: سلاوی خوات لیبی نه‌ی نه‌میر، به‌لام نه‌بو موسلیم ئه‌م داوایه‌ی ر‌ه‌ت ده‌کرده‌وه، پاشان رووی له‌ موعاویه ده‌کردو ده‌یگوت: (تۆ به‌کری گیرای بۆ ئه‌م ئۆمه‌ته، په‌روه‌ردگارت به‌ کرێی گرتووی بۆ چاودێری ئه‌وان)^(۴).

ج- کاتی (عبدالرحمن ناصر) به‌و په‌ری داهینانه‌وه شاری زه‌هرانی له‌ ولاتی نه‌نده‌لوس بونیاد نا، ئه‌وه‌نده‌ پاره‌ی لیدا که‌ له‌ژماره‌ نه‌ده‌هات، ئه‌و پاره‌ زۆره‌و جوانکاریه‌ له‌ درووست کردنی ئه‌و شاره‌ له‌ هه‌موو شوئینیک ده‌نگی دایه‌وه، وه‌ هه‌واڵه‌که‌ گه‌یشه‌ (منذر بن سعید) به‌ بیستنی هه‌والی به‌ فیرۆدانی ماڵو مولکی گه‌ل زۆر توورپه‌ بوو، به‌ ناماده‌بوونی ناصر له‌به‌ر ده‌م خه‌لکدا چووه‌ سه‌ر مینه‌به‌ری مزگه‌وت، رووب لۆمه‌و سه‌رکۆنه‌ی کرده‌ ناصر، پیتی گوت: (پیم وانیه‌ شه‌یتان خوا خه‌جاله‌تی بکات گه‌یشه‌تبه‌ ئاستی تۆ، وه‌ ئه‌و ئیمکانیه‌ته‌ی پێ نه‌دراوه‌ که‌ به‌ تۆ دراوه‌، که‌چی خوا هاویشه‌ ریزی کافران!!).

(عبدالرحمن ناصر) گرژ بوو له‌ کاتی بیستنی قسه‌کانی (منذر بن سعید)، یه‌کسه‌ر قسه‌کانی پێ پرێو گوتی: سه‌یر بکه‌ تۆ ده‌زانی چی ده‌ئیی؟ چۆن خوا ی گه‌وره‌

(۳) له‌ کتیبی (تربیه‌ الاولاد فی الإسلام) ی دانهر وه‌رگیراوه‌ ص ۳۷۸.

(۴) له‌ کتیبی (تربیه‌ الاولاد فی الإسلام) ی دانهر وه‌رگیراوه‌ ص ۳۷۸.

ده غاته پيگه‌ی کافران؟ (منذر بن سعید) گوتی: با، نه‌دی نه‌وه نیه خوا
 ده‌فرموی: ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
 لِيُثْوِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾ الزخرف، واته: خو
 نه‌گهر له‌بهر نه‌وه نه‌بوایه که خه‌لکی بن به نومه‌تی بیتاوه‌ی وامن ده‌کرد
 هه‌رکه‌س بی باوه‌ی بوایه به‌خوا‌ی میهره‌بان سه‌ق‌فی خانوه‌کانیان له زیو بوایه،
 هه‌روه‌ها پله‌کان که پییدا سمرده‌کمون (بو‌مان ده‌کردن به زیو)، خه‌لیفه‌ی پرو‌ی
 خو‌ی وه‌رگت‌راو فرمی‌سکه‌کانی به‌پیشیدا هاتنه‌ خواره‌وه له ترسی خوا‌ی پاک‌و
 بی‌گهر، پاشان پرو‌ی کرده‌ قازی (منذر بن سعید) و پیتی گوت: (خوا‌ی گه‌وره
 پاداشتت بداته‌وه له جیاتی مسولمانان و دینه‌که‌ی، خوا نمونه‌ت زۆر بکات، سو‌ند
 به‌ خوا نه‌وه‌ی تو گوت حق بو) له دانیشتنه‌که هه‌لساو داوای لی‌خو‌شبوونی له
 خوا کرد، فەرمانی کرد قوبه‌که هه‌لبو‌ه‌شیننه‌وه له خو‌ل دروستی بکه‌ن^(۵).

د- نه‌بو حامیدی غه‌زالی له (احیاء) ه‌که‌ی خو‌ی نه‌م به‌سه‌ره‌اته ده‌گیریتنه‌وه: له
 نه‌صمه‌عیمه‌ ده‌لی: (عطاء بن أبي رباح) ده‌چینه‌ لای (عبد‌الملک بن مروان) نه‌و
 کاته‌ی که خه‌لیفه‌ بوو، له‌و وه‌زی هه‌جدا، (عبد‌الملک) له‌سه‌ر رایه‌خه‌که‌ی خو‌ی
 له‌گه‌ل ده‌ست و پی‌نه‌نده‌کانی دانیشتبوو، کاتی چاوی به‌ (عطاء) که‌وت له‌به‌ری
 هه‌لسایه‌وه، له‌گه‌لی دانیشت، پیتی گوت: نه‌ی باوکی مو‌حه‌مه‌د! چ پی‌داو‌یسته‌کت
 هه‌یه؟

(عطاء) گوتی: نه‌ی نه‌میری نیمانداران له خوا بترسه له‌مالي خوا‌و له‌ حه‌ره‌می
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا، له خوا بترسه ده‌رباره‌ی نه‌وه‌کانی مو‌هاجیرین و نه‌نصار، تو به

(۵) له کتیبی (إلى ورثة الأنبياء) ی دانهر ص ۴۴، ۴۵.

هۆی نهوانهوه لیره دانیشتروی، تۆ بمرپر سیاری له کاروباری مسولمانان، له خوا بترسه دهربارهی نمو کسانهی لهدهرگای تۆدا وهستان، بی ناگا مهبه لییان، دهرگای خۆتیان لهسهر دانهخی!!

(عبدالمک) گوئی: باشه وا دهکم، پاشان (عطاء) ههلسا بۆ نموهی برپوا، (عبدالمک) دهستی گرتو پیتی گوت: تۆ نموهی داوات کرد بۆ غهیری خۆت بوو هه مووی جیهه جی دهکین، بۆ خۆت چیت پیویسته بۆت بکهین؟

(عطاء) گوئی: من هیچ پیویستیه کم به درووستکراوه کانی خوا نیه، پاشان رۆیشت.

نموهی لهسهر بانگخوازان بهریتیه لهموهی چاو له پێشینیه چاکهکان بکهن له جورنهت و نازایهتیان، بهلکو خهلکی بهرهو بهدهستهتێنانی بهرژهوهندییه دینی و دنیاویه کانیان بچن و خراپه کاریهکان له خۆیان دوور خهنهوه، وه دهبی بانگخوازان کارلێک لهگهڵ کۆمهڵگا کانی خۆیان بکهن بۆ راگهیاندنی وشهی حق، بی نموهی له لۆمهی لۆمه کاران بترسن، بهلکو بانگخوازان بهم سیفهتهیان بینه داینه مۆی گۆرانکاری بهدهوری سههرهکی خۆیان ههلسن له چاکسازی و پاکسازی کردنی کۆمهڵگا، خوای کاریه جی له دنیا دا خێرو چاکهیان دێنێته ری، وه له قیامهتدا پاداشتی زۆریان بۆ ههڵدهگرێ، وه بۆ نموهی لهسهر دهستی نهوان عیززهت بۆ نیسلاو شکۆ بۆ مسولمانان بگهرپێنهوه، وه وهدهت بۆ مسولمانان بگهرپێنهوه، وه مهشخهلی حاکمیهت پێنهوه دهست شهریعهتی خوای تاکو پاک، نه مهش بۆ خوا کاریکی قورپس نیهو هیچ شتی که خوا دهستوستان ناکات.

پیویسته لهسهر بانگخواز جیاوازی بکات له نیوان جورنهت و رق ههلسان جورنهت شتی کهو رق ههلسان شتیکی دیکهیه:

* جورنەت نهو هیه: حق بیژ بی، بۆ گوتنی حەقیش حیساب بۆ هیچ کەسێک نه کەمی نه گەر له سه‌ره‌شی توشی می‌خه‌ت و نیش و نازاری، نه مه‌ش نایه‌ته‌ ڕیگر له‌ به‌رده‌م کەسی بانگخواز له‌ گه‌ڵ جورنه‌ ته‌ که‌شیدا نه‌رم و نیان و دانا بی له‌ گه‌ڵ نه‌و کەسانه‌ی که‌ نامۆزگاریان ده‌کات.

به‌لکو بنچینه‌و بناغه له‌ بانگکردنی کەسی بانگ کراو و نامۆزگاری کردنی کەسی نامۆزگاری کراو نه‌رم و نیانی و به‌زه‌یی و حیکمه‌ت و نامۆزگاری جوانه‌، وه‌ک خوای کار به‌جی ده‌فه‌رموی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ...﴾ النحل.

واته‌: (خه‌لکی) بانگ بکه‌ بۆ ڕی‌بازی په‌روه‌ردگارت به‌ لێزانیی و دانایی و نامۆزگاری چاک و شیرین وه‌ له‌ گه‌ڵیان بدوی (موجاده‌ له‌ بکه‌) به‌ چاکترین شیوه‌. * به‌لام ڕق نه‌ستوو بوون نه‌وه‌یه له‌ گه‌ڵ نه‌و کەسه‌ی که‌ بانگی ده‌کە‌ی بۆ نی‌ص‌لاح به‌ ووشکی و دل په‌قی و توندیه‌وه له‌ گه‌ڵی ده‌ست پێ بکه‌ی، شه‌م ده‌سته‌پیکه‌ خراپه‌ش لای کەسی بانگکراو، یاخود نامۆزگاری کراو په‌رچه‌ کرداریک دروست ده‌کات خۆی و بانگخوازه‌ که‌ به‌ره‌و چاره‌نووسیکی خراپ ده‌بات، به‌ تایبه‌ت نه‌گەر هاتوو نه‌و کەسه‌ی نامۆزگاری ده‌کری خاوه‌نی پله‌و پایه‌و هێزیک بی.

* هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه پێم خوشه‌ شه‌م به‌ سه‌ره‌هاته‌تان بۆ باس بکه‌م: واعیزیک (بانگخوازیک) ده‌چیته‌ لای شه‌بر جه‌عفهری مه‌نصور زۆر به‌رق نه‌ستویه‌وه له‌ گه‌ڵی ده‌دوی، شه‌بر جه‌عفهر به‌ کابرای واعیز ده‌لی: نه‌ی کابرا تو‌زیک له‌ سه‌رخۆبه‌ له‌ گه‌ڵم، خوای په‌روه‌ردگار زۆر له‌ تو‌ باشتری نارد بۆ لای کەسێکی زۆر له‌ من خراپتر، مووسای نارد بۆ لای فیرعه‌ون که‌چی پیتی فه‌رموو: ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا

لَبَّيْكَ اللَّهُ، يَذْكُرُ أَوْ يَحْشَى ۞ طه، واته: جا قسمی له گهڼ بکمن به نهرمو نیانی به لکو بیر بکاتمه، یا بترسی (له سزای خوا)، پیاره واعیزه که یه کسره تووشی خه جالته تی بوو، بیرى کموتمه که نه نمو باشتره له مووسا سهلامی خوای لى بی، نه نمو جعفریش خراپتره له فیرعمون.

به لى له هندی کاتدا توندی و وشکی پیویسته بو کسى بانگخواز وه هندی لمو به سهرهاتانهی که پیشتر هینامان بانگخوازان چون سولتانه کانیان ناموزگاری کردوه، به لام نم توندیه هندی جار هوکارو پاساوی خوی هیه، ههروه بینیمان له هه لویسته کی قازی (منذر بن سعد)، نمو قازیه خراپی به کارهینانی مالو مولکی نومه تی پروون کرده، که له شونی شایستهی خوی خدرج ناکری و به فیرو ددری، هاوشیوهی نم خراپه کاریانه پیویست بموه دهکات بانگخواز له بهرانبه ریدا حمزمی هبی، وه بابه ته که به راشکاوی پروون بکریتموه، به لکو کابرای سته مکار دهست له زولمه کی هه لگری، وه نهوهی که مالو مولکی گشتی به فیرو ددها دهست هه لگری له خواردن و به فیرو دانی مولکی نومهت، هه نه مه برو وای له (عبدالرحمن الناصر) کرد نمو خسته زپرو زیوانه ی به کاری هینابوو، بیگم پرنیتموه بو (بیت المال) پروون و راشکاوی نه قازیه به پریزه وای لیکرد کاریکی لهم جوړه نه بجام بدات.

ئەوێ که پێویسته بگوترێ پاش ئەمە:

جورنەت و چاونەترسی لەسەر حق پەشتتێکی ستایش کراوە لە کەسی بانگخواز،
 بنچینەو بناغە ئەوێهە بانگخواز لەسەر خۆیی و نەرم و نیانی تێدابی، بە تاییەت
 لەگەڵ ئەوانە ی که سەرەتان، تەنھا مەگەر لە حالەتێک نەبێ که زۆر پێویست بێمە
 بکات پاشکاوانە پەفتار بکە ی، لەو حالەتەدا کێشە نییە ئەگەر پاشکارو خاوەن
 حەزم بی، بەمەرجێک سنوور شکینی تێدا نەکری، وە سنووری حیکمەت و دانایی
 تێدا نەبەزینری، وە نەبیته هۆی سەرھەلدانی ئازاوەو فیتنە.

نارام گرتن

نارام گرتن: بریتیه له هیژیکه دەر وونی باشی کاریگەر... وا لهو کهسه دهکات که خۆی بهم سیفته پازاندۆتموه بهرەنگاری هه موو هۆکاره کانی بیهیزی و ته مبه ئی و ته سلیم بوون ببیتمه، وه خۆ پاگرتنی له سهر شته فریوده ره کانی دنیاو فیتنه کانیدا، وه به هۆی ئه نارام گرتنهوه خۆی پاده گرێ و پیتی هه ئناخلیسکی بهرانبهر میخهت و ناخۆشی و پیشهاته کان.. تا ئه کاتهی خرای پهروه ردگار سه رکه وونی بۆ ده نیژی، یان ئه و تا بهم شیویه ده گاتهوه به خرای گه و ره خرای گه و رهش لهو کاته دا لێی پازییه..

له سهر بانگخواز پێویسته ئه کاتهی په یامه کانی ده که یه نی ئه م
تا قیکردنه وانه له بهر چاوی بگری:

* ئه و حیسابه بۆ خۆی بکات که هه ندی کهس تۆمه تی ده خه نه پا لۆ به درۆی ده خه نموه، وه به چهند قسه یه کی پڕو پوچ ده یانه وێ له که سایه تیه که ی که م بکه نموه.

* ئه و حیسابه بۆ خۆی بکات که پۆژیک به ند ده کری و ئه شکه مبه و ئازاریش ده درێ، وه هه موو کاریکی دوژمن کارانه ی ماددی و به دهنی له بهر چاری خۆی دا بنی که پۆژیک دادی ئه وانه ی بهرانبهر ده کری.

* ئه و ههش له بهر چاوی خۆی دا بنی که له وه زیفه که ی ده رده کری، وه له وانه یه ما لۆ مولکی ده ستی به سه ردا بگری، وه سه رچاوه ی رزق و رۆزی که کاره که یه تی لێی قه ده غه بگری.

* وه ئه و حیسابه بۆ خۆی بکات، پۆژیک شاره به در ده کری، وه له خیزان و دۆست و براده رانی جیا ده کرتمه وه.

* نهوه له بهر چاوی خوی دابنې دهیانموې فریوی بدن به مالو وهزیفو پوښتو پلمو پایه، وه لهوانیه بیانموې فریوی بدن به هوی شافرت و جنسموه، وه نهو فریودانهش زورچار پوښاکي زهواجی دهخریته بهر.

* له کوټاییدا نهو حیسابه بو خوی بکات که شهید دهکړی له پیناوی خواي پمروهردگاردا، وه له پیناوی بانگخوازی کردن بو دینی خوا.

نه گهر بانگخواز نه مانه ی هه موو له بهر چاوی خوی دانا، نهو کاته تووش بوونی به هه په کینک لهو تاقیکردنهوانه ی سهره وه نابیته هوی وازهیتان و سارد بوونه وه و رهش بینو داروخان، چونکه هه بوخوی سروشتی بانگخوازانی راستگوو زانایانی موخلیص وایه تووشی جوړه ها نهزیهت و نازار دهبن، نهو نه دیان به سسه سه روک و سه رقافله ی بانگخوازان (موحه مه د صلی الله علیه وسلم) بیان له بهر چاو بی چی به سه رها تووه له پیناو گمیانندی په یامه که ی خوا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له هه موو سه رده میتک و له هه موو شویتیکدا چاوساغیتکی عه مه لییه بو بانگخوازان، له نارامگرتن و خوړاگریی و تهحه مول کردنی نیش و نازار.

هاو به شدانه رانی مه که هه موو ریگه یه کی نهزیهت و نازاریان له گهل پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم تاقی کرده وه، بو نهو ی بینه بهر به ست له بهر دهم بانگخوازه که ی، به لام نهو ته سلیم ته بوو ملی بو نه دان.

ریگای فریودان به مالو سهروهت و سامان و پلمو پایه یان له گهل تاقی کرده وه، به لام ته سلیم نه بوو ملی بو نه دان.

ریگای فشار خستنه سمر له ریگه ی ژیانی خیزانیی و کاریگری عه شیره تگه رایان له گهلیدا تاقی کرده وه، به لام دیسان ملکه چ نه بوو بویان.

وه وستیان له ږنگه قهدهغه کردنی ههمو سهرچاوهیه کی دابین کردنی بڅیوی بۆ خوی و نموانه له گه لیدا بوون فشاری بجهنه سهر به لام ههم دیسان ملکه چ نه بوو بزیان.

له کۆتاییدا بریاریاندا تیرۆری بکمن، دیسان ملی بۆ نه دانو سارد نه بوویه له گه یاندنی په یامی خوا.

پاش نه وهش که خوای په روهردگار مۆلته تی دا کۆچ بکات کهوتنه ململانی کردنی به جوړه ها شیوه و شتواز، بۆ نه وهی شوین کهوتوانی سارد بکه نه وه دیسان نه مهش نه بووه هوی نه وهی له کاری بانگخوازی بگه ږتیه وه دواوه، ههر به نارامی و وورهی بهرزو جیهادو تیکۆشانوه مایه وه، بهر دهوام بوو له سهر ږنگای گه یاندی په یامه کی تا نه و کاتهی خوای بهرزو مه زن سهر کهوتنی خوی بۆ نارد، خه لکی پۆل پۆل دواي فتهی مه که که هاتنه ناو نیسلام.

نه مهش به چی هاته دی؟ به و صه برو خۆراگریه پۆلایینهی پیغه مبهری خۆشه و یست صلی الله علیه وسلم، وه به فه زلی نه و قوریانی دانو جیهاو تیکۆشانه نه برپاوه، به بانگخوازان گهر ده یانموئ ږترو بهرزیی نه م نۆمه ته بگتړنه وه، عیززه تی نیسلام بگتړنه وه، بینه هترو پشت و په ناو و ه حده ت بۆ مسولمانان چاو له پیشه وای بانگخوازان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بکمن، نه وه تا خوای کار به چی پیمان ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝﴾ [الأحزاب].

واته: سویند به خوا به راستی له پیغه مبهری خوا دا (صلی الله علیه وسلم)، بۆ نیوه ههیه سهر مه شقی و پیشه وایه تی چاک، بۆ که سینک به هیوای خواو (پاداشتی) ږوژی دوايی بی، وه زور یادی خوا ده کات.

پیویسته بانگخوازن له سوننه تی خوی پهروه ردگار بگن دهر باره ی

پیغه مبه ران و پیاوچاکان و زاناو بانگخوازن!!

پیویسته له سوننه تی خوی پهروه ردگار بگن دهر باره ی پیغه مبه ران و پیاوچاکان و بانگخوازن که له کاری بانگخوازیاندا تووشی چیان هاتو ته پیش؟ جزره ها نیش و نازارو تا قی کرده وه، له بهر نه وه ی ثمان پیشه نگی گوزانکاری شو واقعیه تاله بروینه که کومه لگامیان تیدا ژیاوه، ثمان پروبه پرووی سته مکاره مله پوره کانی سهرده می خویان بوونه تموه، وه پروبه پرووی میلله تانیک بوونه تموه په نهان و ناشکرایان پیسو نه گریس بووه، به هیچ شیوه یه ک سوزو هست و نه ستیان بو نیمانداران نه جولاهو سکيان نه سوتاوه، نه مهش شتیکی سرووشیه له کاتیکدا تو له نیو کومه لگایه کدا بژی که زوربه ی تووشی نه زانی و گومرایی و شوین کموتنی ناره زووه کانیان بسوین، شم تا قیکرنه وه میحنت و نیش و نازارهش خوی پهروه ردگار له چهند شوینیکدا به پرونی ناماژه ی پیکردوه:

- ده فرموی: ﴿الْمَرْءُ أَحْسِبُ النَّاسَ أَنْ يَتَرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۚ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ ۚ﴾ العنکبوت. واته: (تelif لام میم)، نایا خه لک وا ده زانن که

وازیان لی ده هینری نه گهر بلین پروامان هیناوه، نیت ثمان تا قی ناکر تهموه، سویند به خوا بینگومان کهسانی پیش ثمانان تا قی کرده وه (ته مانیش تا قی ده کهینه وه) نجا بینگومان خوا شو کهسانی راستیان کرد دیاری ده کات، دروزه کانیاش دیاری ده کات، (ده ناسرین).

- ههروه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فرموی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلاَ إِنَّا نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ البقرة.

واته: نایا واتان زانیوه که ده‌چنه به‌ههشت که‌چی هیشتا نه‌هاتۆته ریتان نمو‌ی تووشی نمو‌انه بوون که له پێش ئێه‌دا تێپهرین، که (له پێی خوادا) دوو‌چاری سه‌ختی و زه‌ره‌رو زیان بوون، وه زۆر به‌تون‌دی ته‌کان دران، به‌ جزیرک که پیغه‌مبه‌ری نه‌وانه‌ی پروایان هینابوو له‌گه‌لیدا، ده‌یان‌گوت: سه‌رکه‌وتنی خوا که‌ی دیت؟ ناگادار بن و دلتیان به‌راستی سه‌رکه‌وتنی خوا نزیکه‌.

- ههروه‌ها له‌سه‌ر زمانی لوقمانی حه‌کیم کاتیک کۆره‌که‌ی نامۆزگاری ده‌کات ده‌فرموی: ﴿يَبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ لقمان.

واته: نه‌ی کۆره‌ شیرینه‌که‌م! نوێۆ به‌جی بیته‌، فه‌رمان به‌ چاکو رێگری بکه‌ له‌ خراپه‌، هۆگرو به‌ نارام به‌ له‌سه‌ر هه‌ر به‌لاو ناخۆشیه‌که‌ که‌ تووشت دێ، پێگومان نمو‌ه له‌و کاره‌ گه‌وره‌یه‌ که‌ خوا پێو‌ستی کردوه‌.

ههروه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌ چه‌نده‌ها شوین ناماژه‌ی به‌وه‌ کردوه‌:

- {عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ فَيُبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ دِينُهُ صُلْبًا اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَةٌ ابْتُلِيَ عَلَى حَسَبِ

دینیه، فَمَا يَبْرَحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتْرُكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ
خَطِيئَةٌ { أَخْرَجَهُ ابْنُ جِبَّانِ برقم (۲۹۲۰)، وَالْحَاكِمِ برقم (۱۲۰) وَقَالَ: صحيح
على شرط الشيخين.

واته: له سعادتي كوري نهبي وه ققاصوه خوا ليلى پازى بى دهلى: گوتم نهى
پيغه مبهري خوا! كام (چين) له خلكى تووشى زورترين تاقيكردنموه بهلا دهبن؟
فهرمووى: پيغه مبهران، پاشان شوتنكهموتى نموانو شوتنكهموتى دواى نهوانيش،
پياو به گويزه دينه كى تاقى ده كرتنموه، نه گهر دينه كى بهر يكي و بهو بهر ي
توكمه يي گرتبوو، بهلاو تاقيكردنموه قورستر ده بى، نه گهر هات و دينه كى به
توكمه يي نه گرتنبوو جيگير نه بوو، به گويزه نمونده دينه ي كه هميه تى تاقى
ده كرتنموه، بهلاو تاقيكردنموه واز له بمنده ناهيتى تا واى ليده كات بهسهر زهويدا
دهرواو هيچ تاوانتيكى پتوه ناميتى.

- ههروهه ده فهرموى: { حُفَّتِ النَّجْمَةُ بِالْمَكَارِهِ وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ }
أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ برقم: (۲۸۲۲)، وَابْنُ جِبَّانِ برقم (۷۱۶). واته: به ههشت دوره دراوه
به ناخوشيه كان، وه ناگر (دوره خ) يش دوره دراوه به نار هزوه كان.

- وه پيشمو بوخارى له صهحيه كى خزيده هيتاويه تى: كاتى مسولمانانى بى
دهسلاتى مه ككه نه زيهت و نازاردانيان زيادى كرد لهسهر دهستى هاويه شدنه رانى
قوريش هاتنه لاي پيغه مبهري خوا لهو كاته دا له ژير سيتهري كه عبه دا
داتيشتبوو، پيشان گوت: ناياب داواى سهر كه وتنمان بو ناكه ي، ناياب بو مان
ناپاريتنموه له خوا؟ پيغه مبهري وا صلى الله عليه وسلم فهرموى: { قَدْ كَانَ
مَنْ قَبْلَكُمْ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهَا فَيُجَاءُ
بِالْمِثْثَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نِصْفَيْنِ وَيَمْشَطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ

مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ فَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهُ لَيَبْلُغَنَّ هَذَا الْأَمْرَ
حَتَّى يَسِيرَ الرَّكْبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالذُّنُوبَ
عَلَى غَنَمِهِ وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَفْجِلُونَ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: برقم (۶۹۴).

واته: له پیش نیتوه دا که سانیك هه بوون زهویان بۆ هه لده که نه راو زینده به چال ده کران،
وه به مشار له سه ریوه ده کرا به دوو پارچه، وه به نووکی ناسن گوشت و
نیتسه که کانی لیک جیا ده کرایه وه، نه مانه هیچی نه ده بوونه هوی نه وهی له دینه که ی
پاشگهزی بکه نه وه، سویند به خوا! خوا دینه که ی خوی تمواو ده کات تاوا ی لیدیت
سواری له صه نه او به ره وه حه زره مووت به رینگادا ده روات جگه له خواو، له
میگه له گورگ نه بی بۆ مه ره کانی له هیج شتیکی تر ناترسی، به لام نیتوه په له تانه.
پیشینانی نیته له هاوه لآنو شوینکه وتوانیان کاتی نه م ناموژگاریسه قورنایانه وه
نهو رینمایانه ی پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم ده رباره ی ناماده کردنی
نیمانداران بۆ رۆژانی تاقیکردنه وه به لآو میحنه ت بیست و فیری بوون و زانیان،
نهوانیش خویان ناماده کرد بۆ سه بات و نارامی و قوریانی دان..

خاوه نه فسیکی پر له نیمان بوون که ترس داینه گری له رووداوه کانی شهوگار، وه
دلی خوړاگریشی نه له رزی له بهرده م پیشهاته کانی رۆژگار، بۆیه بینیمانن پاش
نه وهی له په یامی مسولمانیتی و بهریرسیاریتی بانگخوازی و گرنگی تیکۆشان
گه یشت، ده رچوون بۆ مهیدانی بانگخوازی بی نه وهی گوئی به نه له مه ره کان، وه
بی نه وهی سارد بنه وه به هوی نهو به لآو ناخۆشیانه هاته بهرده میان.

هه‌ندی نمونه‌ی میژوویی^(۶):

بۆ ئەوێ بانگخواز به‌یروونی بزانی باپیرانی سه‌ربه‌رزو به‌شکۆمان له‌ هاوه‌لانی
پێغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چ ناره‌حه‌تی و زه‌حه‌تیه‌کیان تووش هاتوو
له‌ پێناوی گه‌یاندنی په‌یامی ئیسلامیی و بانگموازی خوا، به‌لکو جیلی تێمه‌ به‌
تایبه‌ت گه‌نجه‌کاغان ئه‌م ئارامی و سه‌به‌ری ئه‌وان به‌کینه‌ په‌یڕه‌وو مه‌نه‌جی ژیاغان
به‌ تایبه‌ت له‌ بواری بانگخوازی، وه‌ ڕێگه‌ی ئه‌وان به‌گه‌ینه‌ به‌ر له‌ قوربانی دان و
خۆراگری، بۆ ئەوێ هه‌ر له‌ دنیا عیززه‌ت و ڕێزو شکۆیان بۆ به‌گه‌ڕێتموه‌...

* **ئهمه‌ بیلاله‌ خوا لێی ڕازی بێ:** ئه‌م ئیمانداره‌ ئارامگه‌ری له‌ پێناو بانگموازی
کردندا به‌ چنده‌ها شیوه‌ نازار درا، هه‌رچه‌نده‌ زیاتر نازارو ئه‌شکه‌نجیه‌یان ده‌داو
به‌ردی گه‌وره‌یان له‌سه‌ر سکی داده‌نا له‌ نیوه‌ڕۆی زۆر گه‌رمدا له‌سه‌ر زه‌وی زیاتر
نیمانی به‌هێزتر ده‌بوو زیاتر جێگه‌ی ده‌بوو له‌سه‌ر دینی خوای به‌رز، له‌ ناخه‌وه
ده‌یگوت: (أَحَدٌ، أَحَدٌ، قَرَدُ الصَّمَدِ)!!

* **ئهمه‌ عه‌مه‌ماره‌ خوا لێی ڕازی بێ:** دایکی ناوێ سومه‌یه‌یه‌و باوکیشی یاسر
خوا لێیان ڕازی بێ، ئارامیان له‌سه‌ر شتانیك گرت نینسان ناتوانی ئارامی له‌سه‌ر
به‌گه‌ڕێ، وه‌ کاتی به‌نو مه‌خزوم به‌ ئیسلام بوونی ئه‌وانیان زانی توندترین سزاو
نازاریان دان، بۆ ئەوێ دووباره‌ کافر به‌بنه‌وه، له‌ به‌تعا که‌ شوێنیکه‌ له‌ شاری
مه‌که‌که‌ خێزانی یاسر چه‌ند ڕۆژنیکان له‌ نێو ئه‌م نازارو ئه‌شکه‌نجیه‌دا به‌سه‌ر به‌رد،
پێغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به‌لایاندا تێپه‌ری له‌و کاته‌ی که‌ سزا ده‌دران،

(۶) ئه‌م غه‌وانه‌مان له‌ کتێبه‌که‌مان (إلى ورثة الأنبياء) هێناوه‌.

پټغه مبهري خوا سه يري ناسماني كړدو بانگي كړد: {اصْبِرُوا آلَ يَاسِرَ فَإِنَّ مَوْعِدَكُمْ الْجَنَّةَ} أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِي بِرَقْم: (۷۶۹)، قال الهيثمي: رجاله ثقات.

واته: نارام بگرن نهی خاوو خټزانی یاسر چاو پټکهوتنی ټټوه له بههشته، نهوانیش نمو بانگ کړدنه ی پټغه مبهري خویان صلی الله علیه وسلم بیست دهر وونیان نارام بووهو دلیان سوکنایی بو هات، کاتی نهبو جهل نهفرتی خوی لټبی هاته لایان، سومه یی خوی لټی رازی بی شهید کړد، بووه یه کم شهید له نیسلام، پاشان به دوی نمودا یاسریشی شهید کړد، یاسریش بووه یه کم شهیدی پیاو له نیسلامدا، تنها عه مار مایوه، نمو پری نهشکه نجهو نازاریان پی گه یاند نهویش نارامی زوری گرت تا وی لټهات نهوی له توانای بوو نارامی گرت، له هوش خوی چوو، نازاره که به شیوه یه ک بسو ناچار بسو به شیوه یه کی رواله تی وشه یه کی کوفر بلی بو نهوی وازی لټیتن، به لام دلی پاکی هر بو پری نیسانو یه قینهوه مایوه، خوی پهره ردگاریش دهر باره ی عمار نمو نایه تی دابه زاند که دهنرموی: {إِلَّا مَنْ أَكْثَرَهُ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ} النحل. واته: مه گره که سټک زوری لی کرایت دلشی دامه زراو بیت به باوه.

* **ثُمَّ هَشَ مَوْصِعَهُ بِي كَوْرِي عَوْمَهُ بِرِهْ خَوَا لَيْي رَازِي بِي:** گه غټک له نیو نازو نیعمه ت و خوشیدا گه وره بوو بوو، گوئ له به سهرهاتی مسولمان بسوونی بگره وه (ابن سعد) له (طبقات) ده کیدا هټناویه تی: (موصعب یه کی بسو لهو گه نجانه ی مه ککه لهو پری گه غټی و جوانیدا بسو، دایک و باوکی زور خوشیان دهریست، دایکی سامانیکی زوری هه بوو، باشرینو به نرخرین پوشاکی له بهر کوره کوی دهر کړد، وه موصعب بوغوشترین که سی نیو مه ککه بوو، نه علی هره می له پی دهر کړد، "دیاره نمو کات نمو جوړه زور به نرخ بووه"، پټغه مبهري خوا له ماتی

نهرقه مدا بانگی کرد بۆ نهوئی مسولمان بی، موصعه بيش هاته نیر نیسلام و باوهری هیتا، هاته ده ری مسولمان بوونه کی خوی شاردوه، له ترسی دایکی و گهله کی، پاش نهوئی ناشکرا بوو گرتیان و بهندیان کرد، ههر به بهند کراوی مایموه هتا کۆچی حه به شه، پاشان له گه ل مسولمانان گه رایموه).

خه بابی کوری نهرت ده لی: (نیسه له گه ل پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم هیه ره تمان کرد، له پیناوی خوادا، کارمان کهوته سهر خوا، موصعه ب له پۆزی نو حوددا شه هید کرا، هیچ قوماشیکی ناوامان پی نه بوو بتوانین کفنی پی بکهین، قوماشیکی کهم نه بی کاتی سهرمان پی داده پۆشی پییه کانی به دیار ده کهوتن، وه کاتی پییه کامان داده پۆشی سهری به دیار ده کهوت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (قوماشه که لای سهری پی داپۆشن و پییه کانی به شتیکی دیکه داپۆشن، پاشان به دیاریموه گریاو فهرمووی: (تۆم ده بینی له مه کهکه، کهس هینه دی تۆ پۆشتمو بۆن خۆش نه بوو، کهچی نیستا سهرت تۆزای بووه له ژیر نه م پارچه قوماشه بورده یه دا، پاشان نهو نایه ته ی به سهریموه خوتند: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ (۲۳) الأحزاب.

واته: له ناو باوهر داراندا پیاوانیک هه ن راستیان کرد لهو په یانه ی که دابوویان به خوا ئنجا هه ندیکیان نه زرو به لینی خوی به جی هیتا، (شه هید بوو) هه ندیکیشیان چاوهر وانن هیچ گۆزانیکیشیان (له به لینی خویان) دا نه کردوه.

هیچ گومانی تیدا نییه نهو نارام گرته زۆره ی موصعه ب له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم فیری بووه وهری گرتوه، چونکه ههر پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم کردبووه چاوساغ و پیشه وای خویان.

* شونیکه وتوانی نهوانیش هر لهسر ږنگای نهوان ږوشتونو، نهم کاروانه هر
 بهره وامه، هتا سرده می ټیستامان و پاشی ټیمهش هر بهره وام دهبی، وه کو
 پیشهوا نهحمدهو، نین تهیمهوه، مونزیری کوری سهعیدو، سهعیدی کوری
 موسه ییبو، والی کوری تاووسو، حهسن بهنناو، سهید قوتبو، شیخ مهروان
 حهیدو، شیخ عبدالعزیز بهدریو، سهدان و ههزارانی دیکهش، دهتوانی دهیان
 نمونه له صبرو خوراگری نهو پیاوانه بهینیتمهوه، پهحمهتی خوابان لیبی، خوی
 پهروه دگار پلمو پایمیان بهرز بکاتمهوه.

نهمه ی له پشمهوه باسمان کرد به کورتیی:

نهوانی خبریکی کاری بانگخوازین، لهسر ږنگی هیدایهت و گورا نکاری ږی
 دهکن، هیچ گومانی ټیدا نیه دهبی تووشی زهحمهتی و مهینهت و ناخویشی بڼ،
 دهبی ململانی لهگل خوشی و ناخویشه کانی ژبان بکن، نهو کهسه بههله دا چووه
 که وایزانی ږنگای دهعهوه فهرش کراوه به گول و پهیمان، بهلکو بانگخواز
 لهسهریهتی بزانی نهم ږنگای بانگموازه به بهردی گمورهو پهق فهرش کراوه، وه به
 دړکو دالی وشکو نازارگه یه نه داپوشراوه، نه گهر خوی لهسر نارام گرتن و
 تهحهمول کردن پانه هیئی نهوه له یه کم تاقیکردنمهو دا دهکهوی و بهجی دهمیئی،
 ناتوانی بهره وام بی.

(أبو طیب المتنبي) گوتویهتی:

ذُرَيْني أَتْلُ ما لا يُنَالُ مِنَ العُلَى فصَعْبُ العُلَى في الصَّعْبِ وَالسَّهْلُ في السَّهْلِ

واته: لیم گه‌ری با بگم بهو به‌رزیه‌ی که پی ناگه‌یشتری، گه‌یشتن به‌به‌رزیه‌ی له ناخو‌شییدایه، وه گه‌یشتن به ساده‌یی و حه‌ز نه‌کردن به به‌رزیه‌ی شه‌وه هه‌ر له ساده‌یی و ناسانی دایم‌وه نه‌مه‌یان به ناسانی ده‌ست ده‌که‌وی.

هه‌روه‌ها خاوه‌نی شه‌م دیره‌ش زۆر راستی گو‌تووه:

وَإِذَا كَانَتِ النَّفُوسُ كِبَاراً تَعِبَتْ فِي مُرَادِهَا الْأَجْسَامُ.

واته: نه‌گه‌ر نه‌فس به‌یوی به‌رزو گه‌وره بی، بو گه‌یشتن بهو ناما‌نجه لاشه ماندوو بی.

گەشبینی

گەشبینی هێژکی باشی دەر وونی کاریگەرە، خاوەنەکی زەر دەر خەنەو هیواوە دەر وانیته بهیانی، بۆ گەشتن بمر مەبەستەش کە داوای دەر کات بە گیانیکی قیادی و نازایه تییه وەر دەر کات، بەهۆی ئەو گەشبینیه وەر خۆی لە بێ ئومیدی دەر پارێژی.

ئەوەر پاسته کە ولاتی پوژناوا بە تایبەت ئەمریکا، ئیسپانیان دروست کردووە، ئەوەر پاسته کە داگیر کەر هۆکارو فاکتەری بە هێزی خۆی هەیه بۆ دوور خستنه وەر مسولمانان لە ئیسلام و هاندانیان بۆ چوونه نێو ئیلحادو لایەنە بێ دینه کان، ئەوەر پاسته کە شیوعیه تی جیهانی پلانی هەیه بۆ بە ئیلحاد بردنی مسولمانان و دروست کردنی گومان لە دلایندا، بۆ تیکدانی عەقیدەیان، ئەوەر پاسته کە یههودی جیهانی پلان و شیوه و شیوازی جۆراو جۆریان هەیه بۆ لە ناو بردنی هەموو دینیکی دیکە غەیری خۆیان، وەر کۆنترۆڵ کردنی جیهانی ئیسلامیی، وەر پاستیشه کە زۆری وولاتان لە پوژهلات و پوژناوا بەردەوام لە هەولێ بە هێژ کردنی ئیسپانیان دان، وەر سوورن لەسەر بوونی ئیسپانیان لە بەر چەند مەبەستیکی سیاسی خۆیان، وەر لەبەر چەند نامانجێکی نابوری، وەر چەند بەرژوهەندییه کی زاتی، وەر بەلێ پاستیشه کە پیلان و نازاوە گێڕی لەسەر ئیسلام و مسولمانان گەشتۆته چلەپۆیه، بەلام پتویسته ئەمەر وەر بانگخواز نەکات تووشی بێ ئومیدی وەر پەش بینی بێ لە بونیات نانی عیززەت و سەر بەرز، وەر نابێ بێ ئومیدی بەسەریدا زال بێ لە جیه جێ کردنی نامانجە کانی بۆ بەدی هینانی سەر کەوتن.

بانگخوازی ږنگی خوا، زړ له پشتره بهوی خوی به سیفمتی نومیدو هیواوه
 پراژنیتوه بو سمرخستنی دعوه کدی، وه نهو له هه موو کس شایسته تره وه سف
 بکړی به که سیکي گه شبنو بهرچاو پروون بو به هیژ کردنی دینی خوا، له بهرچی؟
 - له بهر نهوهی قورشان بی نومیدو و پش بونی حرام کرده، وه سمرزه نشتی
 که سانی بی نومیدو روشبینی کرده.

- وه میژوو به لگمی نهوه ددهنه دست که میلله تان پاپیریون دژی نهوهی که
 هاتوته سدریانو بی نومید نه بوونو ددهسته پاچه سمیری بکن.

- وه له بهر نهوهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم موژدهی به نومه تی
 نیسلام داوه به وهی که دهنه نومه تیکي عزیزو خاوه کیان.

*** همرچی قورثانی پیروژه پش بینو بی نومیدی حرام کرده:**
 لهو نایه تاندی که به پروونی نه مه مان بی ده لین:

- خوی پهروردگار بی نومیدو و پش بینو کردوته تریکی کوفر وه
 دهمرموی: ﴿... وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
 الْكَافِرُونَ﴾ ۸۷ یوسف.

واته: وه ناومیدیش مهن له میهره بانپی و بهزه پی خوا به راستی ناومید نابی له
 په حمو میهره بانپی خوا جگه لهوانی که بی باورن.

- له نایه تیکي دیکه دا یه نسو و پشبینی کردوته قهرینهی گومرایو و سرلیشیوان،
 وه دهمرموی: ﴿... وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ ۸۸
 الحجر.

واته: جا کی له میهره بانپی پهروردگاری ناومید ده بی مه گمر گومرایان؟

- لمو نایه تیکی دیکه دا مرؤف ناگادار ده کاتموه له ره شبینی، وهك ده فهرموی:
﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾ (۳۶) الروم.

واته: وه کاتیك په حمت و چاکه یه ك به خه لك بدهین پتی دلخوژ دهن، وه نه گهر زیاننیکیان تووش بی به هژی کردهوی خراپیا نهوه، کوت و پر بی هیوا دهن له (به زه بی خوا).

لمو دهقه قورنایانه ی سهر وه نهوه مان بز دهرده کموی: ره شبینی له دینی خوا
 هه پامو دروست نیه، چونکه ره شبینی پیاو ده کوژی، وه نازاکان ژتر ده خات،
 وهك بوومه لهرزه وایه بز میلله تان، هیواو ناواته کان تیک و پینک ده شکین، له سهر
 بانگخواز پیوسته وریا بی لمو بز چوون و قسه نه شیاوه ی که ده لی: (هه موو شتیک
 کوتابی هات و نه ماتتوانی)، یاخود ده لی: (ده ست به دهرگاکی خوتموه بگره، له
 بانگخوازی و تیکو شاندا هیچ سوودیک نیه)، یاخود نمو قسه یه ی که باوه له نیتو
 خه لکی و ده لی: (خوت و کردهوی خوت، خه لك چی ده کات با بزخوی بیکیات
 وازیان لی بینه).

قورنای نای لم جوړه که سانه ناوه ناکام و به زه ویوه نووساو، وهك ده فهرموی:
﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۳۸)
 أَشْحَةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي
 يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِاللَّيْنَةِ جَدَادٍ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ
 أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَالْحَبْطُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ سَبِيحًا﴾ (۳۹) الاحزاب.

واته: یتگومان خوا بهو کهسانه تان ده زانسی که سارد که ره وهو گهر پتیره وهی (مسولمانان له جیهاد)، که به براده ره کانیان ده لئین: ورن بۆ لای نیمه (و خویان ده دزیسه وه له جیهاد) نهوانه نایه بۆ جهنگ و غهزا زۆر به که می نه بی، له ناستی نیوه دا (مسولمانان) چرووکن، ننج کاتی (بههوی جهنگه وه) ترسو بیم پهیدا ده بی، ده یانبینی به جۆرتک سهیرت ده کهن (له ترسی جهنگ) چاویان بهم لاو نه لادا ده سووپی، به وینیه که سی له سه ره مهر گدا بیت هوشی به سه ردابی، به لام کاتی ترسه که رویشته و نه ما به زمانی تیژ زمانتان لی دریش ده کهن، (وه داوای غه نیمه تان لی ده کهن) که چی چرووک و پژدن له سه ر مال و غه نیمه ت، نا نه وانه باوهریان نه هینابوو، بۆیه خوا کرده وه یانی پرچهل کرده وه، وه نه مه به لای (خراوه) کاریکی ناسانه.

نهو کۆمه له رهش بینی و بی نومیده کاتی نه م رووه بیتومیډو ره شینه بونیات ده نین، بهر له هه موو که سیکی دیکه به لگه به له سه ر به هیلک چوونی خزی، نهک به هیلک چوونی مسولمانان، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرموی: {إِذَا قَالَ الرَّجُلُ هَلَكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلُكُهُمْ} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم (۲۶۲۳). واته: نه گهر پیاویک گوتی: خه لکی هه موو به هیلک چوون، خزی له له هه موویان زیاتر به هیلک چووه.

نهوهی جیگه ی سه رسوپرمانه نه وه به کۆمه لیک لهو که سه بی هیژو لاوازانه که خویان داوه ته پال زانسته و زانیان داوای دوور بوون له خه لکی ده کهن داوای دووره په ریزی ده کهن، وه پێیان باشه له ماله که ی خۆتدا بیت و ته نها ناگاداری خۆت بی، پێیان وایه هیچ پتگیه ک نییه بۆ چاکسازی و پاکسازی کردنی کۆمه لگا، وه ناتوانری گه وره یی و پتیز بۆ نهو نۆمه ته بگه رپتیه وه، وه هیچ نومیډو هیوایه ک نیه،

نیستا کاتی نهوویه که مسولمان خوئی و چند پاروو نانیک و پیوستیهک پهنا بۆ
چۆلهوانیی و نهشکوت و ناو چیاکان ببات بهو دیندارییهی ههیهتی سهری خوئی
ههلبگرئ، تاوهکو مردن دهیگاتی!!

راسته که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهفرموی: {يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ
خَيْرَ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمٌ يَتَّبِعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ وَمَوَاقِعَ الْقَطْرِ يَضْرِبُ بِدِينِهِ
مِنْ الْفَتَنِ} أخرجه البخاری برقم: (۷۰۸۸).

واته: هیتدهی نهماوه باشتین مالی مسولمان چند سهر ناژه لیک بی و له دوايانهوه
بهروه قه دپائی چیاکان و لهوه رگاکان بچی و خوئی و دینه کهی ههلبی له بهر فیتنه
(فیتنه ی نهو رۆژگاره ی که تییدا دهژی). بهلام زانایانی شیکهروه ی فرموده
گوتویانه نه مه بۆ کهسیکه بکهوێته حاله تیکهوه فیتنه که به شیوهیهک بی
مهترسی ههلبه پانهوه (پیدده ی لی بکری^(۷)).

(۷) هه موو نهو فرمودانه ی باسی دووره په ریزی (العزلة) ده کهن، مه جوولن
له سهر نهوه ی نهو کهسه تووشی فیتنه بی له دینه کهی و مهترسی ههلبه پانهوه
بکات، وه کهسی تووش بوو به فیتنه هیچ هۆکاریکی چاکسازی پی نه مابی، وه
نه توانی هیچ گۆرانکارییهک بکا، نه م دیارده یهش له نیشانه کانی رۆژی دوایه،
چونکه قیامت کاتیک دئ کهسی له سهر زهوی نه مابی بلی: (الله، الله)، به لکو
قیامت له سهر کهسانی ههلبهستی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناوی
لهو کهسه ناوه: (لکم بن لکم) واته: بی نرخی کوپی بی نرخی، ههروه که له
فرموده دا هاتوه.

به لّام هرچی نیمین مادام له خاکیکدا ده ژین خه لکه که ی مسولمانو درووشه دینه کانی خوا بهرز راده گرنو جی به جی ده کهن، نه حکامه کانی نیسلام جیبه جی ده کهن، وه مادام دهره تیک هیه بۆ یارمه تی دانی یه کتر، که واته درووست نییه و هرپامه مسولمان خوی دووره پهریز بکات، چونکه نه وه ی که پیویسته بۆ نه وه ی واجبیکی پی ته و او بی، نه ویش ده بیته واجب، له بهر نه وه پیویسته له بهر مسولمان تیکرپایان حوکمی خوا له بهر زه وی بهرپا بکهن، وه پابه ندین به کۆمه لی مسولمان، له بهر ږنگای تیکوژشان و خۆماندوو کردن بهر و پیش برۆن بهر پهری متمانه به خۆبوون و گه شینیه وه.

* میژوو به لگه ی زوری تیداییه له بهر راپهرینی ئۆمه تان سه ره رای تووش بوونیان به زه لیلی و بی هیژبوونیان:
نه مه کۆمه لیک به لگه ی میژوین^(۸):

أ- پاش نه وه ی پیشموا نه بو بهر خوا لیتی رازی بی جیشینی وه رگرت، بارودوخه که له و پهری ناخوشی و ناله باری دابوو، دووړوان به شیویه کی بهرچار ږولیان ده رکوت، نه وه ی هه لکه راپموه هه لکه راپموه له لادینشینه عمره به کان، وه خه لکانیک پیدا بوون بانگه شه ی پیغه مبه راپه تییان ده کرد، وه خه لکانیکی دیکه پیدا بوون ره تیان کرده وه زه کاتی مالی خوا بهر، جومعه له هیچ شاریک نه ما غهیری شاره کانی مه که وه مه دینه، مسولمانان وایان لیته ات وهک (عوروه ی کوری زوبهیر) خوا لیتی رازی بی ده لی: (مسولمانان وهک و مه ریان لیته ات له شه ویکی باراناوی تاریکی زستاندا، له بهر له ده ستدانی پیغه مبه رکه یان خوا صلی الله علیه

(۸) هه موو به لگه میژویانه مان له کتیبی (الإسلام والقضية الفلسطينية)

خواستۆته وه (هی دانهر خۆیه تی)، ص ۸۳ - ۸۵.

وسلم، وه له بهر که می ماره یان و زۆری دوژمنه کانیان، ههتا هندیك له مسولمانان به پشهوئا نهبو به کریان گوت: (تهی جینشینی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم: دەرگا کهت پیوه ده، له ماله کهتدا بینهوه، پهروه ردگاری خۆت بپهسته ههتا مردن ده تگاتی).

به لام به پیچموانموه نهبو به کر خوا لیتی رازی بی بی ئومیدی به سهریدا زال نه بوو، رهشینی نهیتوانی گه مارۆی بدات، پرو به پروی هه موو نهو پیشهات و نار په حهتیانه بوویه به نیمانیکی قول، به عزمه تیکی پتمو، به گه شبینه کی مه زنه وه، نهوه که قسه یه کی فهرمووه تا دنیا مابی نهو قسه یه ی نامری له نیو نهو هه موو زه حهتی و تاریکییه وه فهرمووی: (أَيُنْقَصُ الدِّينُ وَأَنَا حَيٌّ؟) واته: دین به رهو کورتیی و له ناوچوون برپاو منیش زیندووم؟

نموه تا هه نهبو به کره خوا لیتی رازی بی لهو بارودوخه شلوقه دا کاتی عومهری کوری خهتتاب دیته لای و سهرکونه ی ده کات له سهر برپاردانی شهر دژی نهوانه ی که رهتیان کرده وه زه کات بهن، به عومهر خوا لیتی رازی بی ده لی: (عومهر انموه چیه، بیده نگبه، داوای سهر خستنت لی ده کهم، تۆش به حه جاله تی دیته لام؟ تۆیه که به زهبری بووی له جاهیلیهت و بی دهستی له نیسلام؟ سویند به خوا تا شمخیر له دهستم بی جهادیان له گه ل ده کهن، سویند به خوا جهنگ له گه ل نهوانه دا ده کهم که جیاوازی ده کهن له نیوان نوێزو زه کات، سویند به خوا نه گهر ریگریم لی بکن به پیدانی نهو گوریسه ی که به ملی ناژه له کانیان وه ده کهن که له سهرده می پیغه مبهری خوا داوایانه، له سهر نهو جهنگیان له گه ل ده کهم).

عومەر خوا لیتی راوی بی گوتی: (نهمه شتیک نه‌بوو جگه له‌وهی وای ده‌بینم خوای په‌روه‌ردگار دلّی نه‌بو به‌کری خوا لیتی راوی بی کرده‌وه بۆ نهم جه‌نگه، زانیم که نه‌و له‌سمر حه‌قه).

هەر نه‌بو به‌کر بوو خوا لیتی راوی بی له‌و بارودۆخه دژواره‌دا سوپای نوسامه‌ی به‌پێ کرد، به‌و که‌سانه‌شی گوت که به‌ره‌هه‌تستی نه‌و کاره‌ی نه‌ویان کرد: (سویند به‌وه‌ی گیانی نه‌بو به‌کری به‌ده‌سته، نه‌گهر بزایم به‌م کاره‌ دنیو درنج ده‌مرفینن نهم کاره هەر ده‌که‌م، وه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌ر له‌ وه‌فاتی به‌پیری به‌پێ کردنی سوپاکه‌یدا، نه‌گهر نهم شاره‌ که‌سی تیدا نه‌می‌تی جگه‌ له‌ خۆم به‌ نه‌یا به‌که‌وم هەر ده‌یکه‌م، گرێه‌ک ناکه‌مه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا گرتی دابی).

به‌رده‌وام نه‌بو به‌کر خوا لیتی راوی بی پلانی ده‌کیشا، تیده‌کوشا، نوینه‌رانی ده‌ناردن، شه‌وغوینی ده‌کرد له‌ پێتیاو به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لکه‌که‌ی، تا نه‌وه‌بوو توانی به‌سمر هه‌موو نه‌و زه‌حه‌تیانه‌دا زال بی، به‌سمر هه‌موو نه‌وانه‌دا سه‌رکه‌وی که‌ پیلانیان بۆ مسوڵمانان ده‌کیشا، فیتنه‌و نا‌زاوه‌یان ده‌نایه‌وه، وه‌ سه‌رکه‌وت به‌سهر هه‌لگه‌راوه‌کان، وه‌ به‌سهر نه‌و که‌سانه‌دا که‌ بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیان ده‌کرد، وه‌ نه‌وانه‌ی که‌ قه‌ده‌غی زه‌کاتیان ده‌کرد، وه‌ نه‌وانه‌شی که‌ نوێزیان به‌ تال کرده‌وه، وه‌ توانی شکۆ بۆ مسوڵمانان به‌گه‌رتنیتته‌وه، وه‌ توانی ئومید بۆ بی ئومیدان به‌گه‌رتنیتته‌وه، وه‌ ده‌ولت بۆ ئیسلام به‌ژیتته‌وه، وه‌ هه‌یه‌ت و رێز بۆ خیلانه‌ی راشیدی بێنیتته‌وه.

پیاوه‌ گه‌وره‌کان و ئیمان پته‌وه‌کان ئاوايان کردوه!!

ب- پاش نه‌وه‌ی هه‌ندی له‌ مسوڵمانان و غه‌یری مسوڵمانانیش گومانیان هه‌بوو له‌وه‌ی جارێکی تر مسوڵمانان بتوانن مرگه‌وتی نه‌قصابه‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خاچ

پەرستان دهره پهنرتهوه، خاچ پەرستان نهو کاته توانیبویان زۆریه ی خاکی
مسولمانان بجهنه ژیر دهستی خویان داگیری بکهن، وه داگیر کردنی مزگهوتی
نه قضا بۆ ماوهی سهدهیهک، نه مه وای له زۆریک له رسولمانان کردبوو به
شیویهک بۆ ئومید بن بلین: هیچ ئومیدیک و هیوایهک نیه بۆ سهرکهوتنی
مسولمانان بهسر خاچ پەرستان، له بهرانبهردا خهڵکانی دیکه هه بوون بۆچوونیان
وابوو حه قهمن پۆریک دی نازاد بکری، نهوه بوو لهسر دهستی پالەوانی خاوهن
غیرهت (صلاح الدین) له شهری (حطین) یه کلاکهره وهدا توانی مزگهوتی
خۆشهویستی نه قضا پرزگار بکات، پاش نهوه رسولمانان بوونه خاوهنی سیادهو
هیزو شکزو خاوهن کیانی خویان.

پیاوه گهوره کان و ئیمان پتهوه کان ئاویان کردووه!!

ج- هندی گومانیان وا دهرد نه گهر رسولمانان ههلسوراپوینک و خه م خۆریکیان
هه بوایه مه غۆل و ته تهره کان بهم شیوه وه حشیگهریه نه یانده توانی خاکی و خه لکی
مسولمانان لهو پهری بۆ نهو پهری ویران و خاپوور بکهن و مالیان به تالان بیهن، تا
نهو رادهیهی ده گوتری هۆلاکو له هیسکه پهیکهری لاشه ی رسولمانان هه ره می
بهرزو چپای پتهوی لی دروست کرد، میژو نووس (ابن الاثیر) دهرباره ی سهختی نهو
پۆژانه ده لێ: (ماوهی چهند سالتیک مامهوه نه متوانی نهو پرووداوه گه وره یه
بنووسمهوه، له بهر گه وره یه که ی، رقم له باس کردنی بوو، پتیه کم له پتیش بوو
یه کیکم له پاش دوو دل بووم له نووسینه وه ی نهو میژووه تاله، نهوه بۆ کێ ناسانه
بتوانی به دهسته کانی خۆی له ناو بردنی ئیسلام و رسولمانان بنووسیتتهوه، کییه

نوه باس کردنی نهو هی لا ناسان بی؟ خۆزگه دایکم منی نه بوایه!! خۆزگه بهر لهو بهردمایه له بیر کرابام!!^(۹).

کێ دهیزانی و گومانێ دهبرد رۆژێك دێته پیش وولاتی مسوڵمانان پاش نهو رۆژه سهخت و دژوارانه لهسهردستی پالمان (مقدام) (قطر) نازاد دهکری، له جهنگی (عین جالوت)، مسوڵمانان عیززهت و سهردهرزییهکی نهوتیان بو گهراپهوه نهو دواي نهو شانازی پتوه بکمن.

پیاوه گهورهکان و ئیمان پتهوهکان غاویان کردوه!!

نهم سێ کارهساته گهورهیه که له سێ چهرخێ جیاواز روویانداوه، وه شوپشهکانی دیکهی ئۆمهتی ئیسلامی دواي له پاش نهو سێ رووداوه، خۆی له خائێکدا دهبینیتسهوه، نهویش بریتیه له بوونی سههرکردهوهیهکی ئیمانداره، خاوهن عهقیدهیهکی رۆچوو، خاوهن ئیمانێکی پتهو بی بهو پهیمانی خوی گهوره دهبرای سهرخستنی مسوڵمانان و بهرهو پیش بردنی ئیسلام و گێرانهوهی هیزو دهسهلات بۆی، سههرکردهیهک زۆر دهستی گرتی به پێنمایهکانی ئیسلام، وه زۆر دهستگرتی به ناداب و رهوشته جوانهکانی ئیسلام، خۆی دامالێبی له ههموو خۆیستیهک، وه سههرکردهیهک بێ دوور بێ له دهمارگیری نهزانی، وه بجهنگن به شمشیرهکهی پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهگهر نهو جۆره سههرکردهیه لهنیو مسوڵمانان ههبی، نهو شایستهی سهرخستنی خوایی دهبن، وه شایستهی پالپشتیهک دهبن لهخواه که عادهتی پیوه نهگیرایی، وه خوی پهروهردگار

(۹) (الکامل) لابن الاثیر، سهیری نهو نابروچوونه بکه که مهغۆل دژی مسوڵمانان نهجمای دا.

موعجزیه‌یان بَو دینیتیه دی، نموه‌تا ده‌فهرموی: ﴿...أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ المجادلة، وه ده‌فهرموی: ﴿وَأَن جُنَدًا لَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ (۱۷۲) الصافات، واته: دیاریشه هدر سدریازانی نیته سمرده‌کمون.

گه‌شین بوون به سمرکه‌موتنی دینی خوا سمرده‌تای سمرکه‌موتنه، هیزی مه‌عنهمویی هدر نومه‌تیک گه‌نجه‌کانی پال پیتوه دهنی بَو به‌ده‌سته‌تینانی سمرکه‌موتنی زیاتر، له هم‌موو کات و شویتیکدا، وه خوای گموره‌ش له‌گمل پاریتز کاران و نیازیاکان و تیکو‌شهران دایه، نوانهی فرمان به‌شته به‌سندده‌کان ده‌کهن و ریگری له شته ناپه‌سندو خراپه‌کان ده‌کهن، وه نوانهی سنووره‌کانی خوا ده‌پاریزن، ﴿وَرُبُّدُ أَنْ تَمُنَّ عَلَىٰ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَهُمْ أَيْمَةً وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾

ه القصاص. واته: وه نیته ده‌مانموی (به چاکمی خومان) منهت بنیین به‌سهر نوانهی که لاوازو ژیر ده‌ست کرابوون، له ولاتی (مصر)دا، وه بیانکه‌ینه پیشه‌واو بیانکه‌ینه میرات گران (ی که له‌پوری فیرعمون و شویتکه‌وتوانی).

* پیغه‌مبه‌ری خواش صلی الله علیه وسلم موژده‌ی عیززه‌ت و ریزی به نومه‌تی ئیسلام داوه:

- پیغه‌مبه‌ی خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فهرموی: ﴿لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ﴾ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم (۱۸۸۰۴). به‌رده‌وام تائیغه‌یه‌که له نومه‌ته‌کم دیارن له‌سهر هقی، له ریوایه‌تیکدا هاتوه: ﴿لَنْ يَبْرَحَ هَذَا الدِّينُ قَائِمًا يُقَاتَلُ عَلَيْهِ عَصَابَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ﴾ أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۹۲۲)، وَأَبْنُ جَبَّانٍ بِرَقْم: (۶۸۳۷). واته: نمو دینه به‌رده‌وام له‌سهر

پیتی خۆی دهووستی، کۆمه لیک له مسولمانان شهرو کوشتاری له پشناودا دهکهن، تا پۆزی قیامت.

ئهم فهرمايشتانه به لگهیه کی یه کلاکهره وهن له سهر بوونی کۆمه لیک له ئیمانداران له سهر ههق، تا هاتنی پۆزی دواپی، وه ئهو کۆمه لهو تایه فیهش بهردهوام له مللانیان له گهلا بائیل، نه گهر پۆزیک له پۆزان نووری ههق شاررایهوه، ههچ گومانته نه بی پۆزیک دی پرووناک ده بیتموهو دووباره سهره لده داتهوه، له نیو تاریکیه کانی بی ئومیدیدا پرووناکی ئومیدو هیوا ده درهوشیتمهوه.

- ههروهها له فهرمودیه کی دیکه دا ده فرموی: {لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ، وَلِعَدُوهُمْ قَاهِرِينَ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ جَابَهُمْ، وَلَا مَا أَصَابَهُمْ، مِنَ الْبَلَاءِ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ، وَهُمْ كَذَبُوكَ} قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَإِنَّهُمْ؟ قَالَ: (بَيْنَ الْمَقْدَسِ) { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم (۳۶۴۱).

ئهمه موزدهیه که له لایهن پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم که نیسلام ههردیهی حوکم بکات، وه خاکی مزگهتی نه قاصا ههردیهی نازاد بکری، وه سه بهزی و شکۆمهندی ههردیهی بگهریتمهوه بۆ مسولمانان.

- نه بی قهیلله دهلی: ئیمه له لای عهبدوللای کوپی عه مپی کوپی عاص دابوین، پرسیار کرا کامه له دوو شاره زووتر فتهت ده کری: قوسته نینیه یاخود پۆمی^(۱۰)؟ عهبدوللای داوای سندوقیکی کرد بۆی بینن، نووسراویکی تیدا سوو ده ری هیئا، پاشان گوتی: لهو کاتهی ئیمه له دهووری پیغه مبهری خوا صلی الله

(۱۰) قوسته نینیه: بیزه نتهیه، یاخود (استنبول)ی ئیستا، وه پۆمییه: بریتیه له پۆما پایته ختی ئیستای ئیتالیایه.

علیه وسلم بووین نمو پرساره مان نووسیموه کاتی له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کرا کامه شار بهر له هه موویان ففتح ده کری؟ فهرمووی: شاری هرقل، واته: قوسته نینیه^(۱۱).

فهقی یه کمه هاته دی له سهر دهستی سولتان (موحه مهده فاتیح) ی عوسانی په همتی خوای لیجی، سالی (۱۴۵۳) ز، واته: (۸۰۰) سال پاش هه واله که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهقی دووه میس هه ده بی بیته دی به نیزی خوای بهرزو مهزن، پرسیار ده کمن نه مه که ی؟ تو بلی: به لکو نه مه زور نریک بی!!!

- ههروه ها له فرمایشتیکی دیکه دا هاتروه: {تَكُونُ النُّبُوءَةُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوءَةِ فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاصًا فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوءَةِ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم (۲۷۳)، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن.

واته: پیغه مبهرایه تی له نیوتان ده مینیته مه نه وهنده ی خوا حهز بکات، پاشان بهرزی ده کاته مه، پاشان جینشینیی (خلافهت) پهیدا ده بی له سهر پربازی پیغه مبهر، نهویش ده مینیته مه له نیوتان نه وهنده ی خوا حهز بکات، پاشان نهویش بهرز ده بیته مه، پاشان پادشایه تی دی و نهویش له نیوتاندا ده مینیته مه نه وهنده ی

خوا بیموئ، پاشان ده بیته حوکمی خو سه پین، نهویش ده مینیتسهوه نهو ندهی خوا بیموئ، پاشان بهرزی ده کاتوه لهو کاتهی که خوا به خوئی ده یهوئ، له کوتایی دا ده بیتهوه به خه لافه تی له سر ری بازو بهرنامه ی پیغه مبرایه تی.

نهو ی که تا نیستا بووه لهو زنجیره میژووه دا، پادشایه تی کوتایی هات به کوتایی هاتنی ده ولته تی عوسمانی، نیستا کاتی حوکمی خو سه پینیه، بهوه ده زانین که حوکمی خو سه پینه ده بینین دینه سر ده سه لات بی گه رانه وه بو خه لک، شیراده ی میلله ت داگیر ده کهن، حوکمی دیکتاتوری له سره تادا له تورکیا له لایم نه تاتورک سهری هه لدا، پاش نهو له هه موو شوینه کان به دوا ی نهودا هاتن، به لام نهو به لگانه ی باسی هه لسانموه ی نیسلامان بو ده کهن موژده یه کن بو نیمه که نهو حوکمه هه رگیز بهردهوام نابئ، ده بی نهو رۆژه بی حوکم رانییه ک درووست بی له سر نهو مهنهجه بی که پیغه مبهری خوا له سهری بووه، هاتنی نه مهش نینشانه لالا نزیکه.

من زۆر گه شینم بهوه ی که نه مه هه ر دینه دی له سر دهستی بانگخوازان، به یارمه تی خوا، وه به هیممه تی گه نجاغان، به تیکۆشانی زانیان، به به خشینی ده ولته مه ندان.

- ههروه ها له موژده یه کی دیکه ی پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم هاتوه: { لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ حَتَّى يَخْتَبِئَ الْيَهُودِيُّ وَرَاءَ الْحَجَرِ أَوْ الشَّجَرَةِ فَيَقُولُ الْحَجَرُ أَوْ الشَّجَرُ يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ خَلَفِي فَتَعَالَ فَاَقْتُلْهُ إِلَّا الْغَرْقَدَ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم (٢٩٢٩).

واته: قیامت نایى تا مسولمانان له گهډل یه هودییه کان شهر نه کهن، یه هودی خوځی ده شاریتموه له پشتمی داریک یان بهر دیک، نمو داره یاخود نمو بهرده دهلی: نمو مسولمان نموه یه هودییه له پشتم وهره بیکوړه، تنها داری غه رقه ده نه بی، نمو له داری یه هوده.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهم فرموده یه دا هموالی نموه مان پیده دا یه هود له کاتیک له کاته کان ده گه نه شو پهری هیژو کوټر ټول کردن، وه نموان له یه ک شویندا کوټ ده بنموه، پاشان مسولمانان زال ده بن بهسه ریاندا، همرو شتیک بانگی مسولمان ده کات بهر ده بی یاخود دار.

نمونه تا نیستا نموان له شونیکدا کوټ کراونه تموه که خاکی فله ستینه، به نیزنی خوا تیچوونیان له سر دهستی مسولمانانی راستگوو کړنوش بهرو سوجه بهر ده بی، مسولمانانیک که فرمانده رن به کاری په سنده و ږیگریکارن له کاری ناپه سنده، وه پاریزگارن له سنوره کانی خوا.

نمو نیعجازه ی لهم فرموده دانه دایه وه ک چوڼ بهشی یه که می ده رباری کوټوونه وه ی یه هود له خاکی فله ستیندا هاتوټه دی، به نیزنی خوا بهشی دووه می فرموده کهش هدر دیته دی.

به کور تیه که ی نه وه ی پیشتیر باسماں کرد:

براو خوشکی بانگخواز نه گهر په شبینی و بی نومیدی له دینی خوادا حرام بی، وه نه گهر میژوو پیمان بلی نومته تانی ژیر ده ستوه لاواز لمو پهری بی ده سه لاتیان راپه رپنیاں کردوه، وه نه گهر پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم موژده مان بداتی به وه ی نومته تی نیسلام سره رای تووش بوونی به بی هیژو پارچه پارچه بوونی به لام ده گاته وه بهو پهری شکوو ریژو سر به رزی.

نه گەر کاره کان بهم شتويهين بۆچى خه لکى خۆيان به بى ئومىدى و پەش بينى
داپوشيوه؟

نه گەر کاره که بهم شتويهيه بۆچى ژماره يه کى زۆر له مسولمانان تووشى ترس و بى
هەلۆستى و بوونه؟

پيوسته له سەر تۆ براو خوشکى بانگخواز نمو پنگهيه بۆ خه لک راست بکه يتهوه،
وه گيانى عەزىمەت و زيرە کى و گەشبينى له نيو مسولمانان بچينى، به لکو
مسولمانان هۆشيار ببهوه، بۆ بينا کردنى عيززهت و، بهرپا کردنى وه حدهت و،
هينانه دى و درووست کردنى قهواره يه ک بۆ خۆيان، نمو کاته مسولمانان دلخۆش
ده بن به سەرکهوتنى خوايى، وه خواى خاوهن عيززهتيش هەر که سىک و کۆمه لى کى
بيموى سەرى ده خات.

كۆتايى

لە كۆتايىدا گىرنگىزىن ئەو سيفاتە دەررونيانەتان بىر دىنمەۋە كە پىۋىستە بۆ ھەر كەسىك كە كارى بانگخوازى دەكات، خۆى پىۋى پىۋىنىتتەۋە.

* بە ھۆى ئىمانى پتەۋى بە خوا: دەتوانى خۆى بە ئازايەتىۋ پىۋى ھەست كىردىن بە چاۋدىرىى خوا پىۋىنىتتەۋە، ۋە دەررونى خۆى نامادە بىكات بۆ شەھىد بىوونو كەشتىن بە بەھەشت.

* ۋە بە ھۆى نىياز پاكىى ئايخلاص، ۋە: بەرز دەپىتەۋە بەسەر بەرژەۋەندىۋ مەبەستى دىكەى غەيرى خوا، ۋە بە ھۆى ئىخلاصەۋە كارەكانىان دەپىتە تەنھا بۆ خوا.

* ۋە بە ھۆى جورئەتۋ چاۋ نەترسىيەۋە: لە ھەر شۆئىك بىن ھەقىيژ دەبىن، لەبەر خواش لە لۆمەى لۆمەكاران ناترسن.

* ۋە بەھۆى ئارام گىرتنەۋە: خۆيان دەگىر لەسەر بەلاۋ موصىيەتۋ پىشھاتە نەخوازراۋەكان.

* ۋە بەھۆى گەشپىنىۋ ئومىدەۋە: بۆ مەيدانى بانگخوازىۋ تىكۆشان دەچىن بە زەرەخەنەى ئومىدەۋە، ۋە بە دەررونىكى خاۋەن عىززەتەۋە، بىۋ ئەۋەى پەش بىنى بتوانى بەسەرياندا زال بىۋ.

مسولمانان چەندە پىۋىستىان بە بانگخوازانىكە خۆيان رازاند پىتەۋە:

بە ئىمانىكى قوۋلۋ رۆچۋ، بىۋ ئەملاۋ ئەۋلا كىردن سارد بىوونەۋە.

ۋە بە جورئەتۋ چاۋنەترسىيەك ھەقىيژىك بىن ترسو دلەپاۋكى نەئاسن.

وه به نارام گرتنیکى بهردهوام که بى تاقهتی و ماندوبون نه ناسی.

وه به نومیدتیکى پر له زه زده خه نه وه که هرگیز رهش بینى و بى نومیدى و گه رانه وه بۆ دواوه نه ناسی.

له حهقیقه تدا نهم پینج سیفاته دهروونیه له تایبه تمه ندی پیاوانیکه که پاستگون له گه ل نه وه په یانه ی به خویان داوه، وه له سیفاته جیا که ره وه کانی نه وه بانگخوازانیه که بۆ گهیاندنى حق له لۆمه ی لۆمه کاران ناترسن، وه له گهیاندنى دینی خوادا له غهیری خوا له هیچ کسى دیکه ناترسن، چونکه بنچینه ی نیمان و باوه ی بونی دلیکی زیره که، وه بنچینه ی شیخلاص دلکی پاکه، وه بنچینه ی جوړنه ت و چاونه ترسیی بونی هست و شعوریکى به هیزه، وه بنچینه ی نارام گرتن بونی نیراده یه کی تاقه ت پروکینه، وه بنچینه ی گه شبینی و نومیدیش بونی دهروونیکى خاوه ن نومیده ..

وه بونی نه سیفه تانه به هیژیکى زۆره وه له گه نجانیکی بانگخوازی نیماندار نه بى کۆنابیته وه، نهوانه ی نیمانیان هیناوه به په روه رد گاریان، وه شانازی به نیسلامه تییه که میان ده کهن، له پیناو بانگخوازیه که میان ده رده چن، خوا ی په روه رد گاریش له سهر دهستی نهوان خیر و خوشی فراهه م دینى و، ده بیه جیگه ی سود بۆ نۆمه تان ..

لیږه وه ده بینن بانگخوازانى لای خوا پینشترو نیستاش له ههر قوناغیک له فوناغه کانی میژوو بوونه ته کۆله کى راپه رپنى نۆمه تی نیسلامی، وه نهینى هیژو پیژى نه نۆمه تن، وه بوونه ته سهرچاوه ی شانازی و ریز، وه هه لگری تالای نه وه نۆمه ته بوینه، وه پیش خه لکی که وتوون بۆ سهر که وتن و گه رانه وه ی ریزو پله و پایه، خوا ی په روه ردگار ده فرموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبْهَدَنَّهُمْ

أَقْتَدِهٖ... ﴿٩٠﴾ الانعام، واته: نهوانه کهسانیک بوون خوا رینمونیی کردن دهی
پهیرهوی پینگو پتیبازی نهوان بکه.

لهسهر بانگخوازن پتویسته نهگهر بیانموی نۆمهتی نیسلام بوونیککی سهربهرزانهی
ههبی، سهنگ و قورسای ههبی، پتزو پتیزی ههبی، قهوارهیهکی بههیزی ههبی،
دهبی زۆر بهباشی دهرك به بهریرسیاریتی بکه، وه نهو سیفاته دهروونیانهش
بناسنو بزنان که پتویسته پتی وه صف بکرتن، وه خوای بهرزو بالادهست دهسلاتی
بهسهر هدر شتیکدا دهشکی که فهرمانی پتیکردوه، بهلام زۆریهیی خهلکی نهمه
نازان.

نیوہرۆک

لاپەرہ

۲	پیشہ کی وہرگیت
۴	پیشہ کی دانہر
۵	ریخویشکردن
۶	نیمان
۱۱	نیاز پاکیی
۲۰	جورثت
۲۹	نارام گرتن
۴۱	گہشبینی
۵۸	کوٹایی